

விடுதலைப்புலிகள்

குரல் 16

ஆடி 1990

அன்பளிப்பு : 5 ரூபா

போர் முனையில் புலிகளின் மகத்தான சாதனைகள்....

பல இராணுவ முகாம்கள் தகர்ப்பு சிங்கள அரசு திணறுகின்றது இதுவரை 1500 இராணுவத்தினர் பலி, 2000 ற்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயம்,

கடந்த ஐம்பது நாட்களாக நடைபெற்று வரும் தமிழீழ மீட்பு புத்தத்தில் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல சிங்கள இராணுவ முகாம்களை நாசமாக்கி, நூற்றுக்கணக்கில் சிங்கள இராணுவத்தினரை அழித்து ஏராளமான ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றி, விடுதலைப் புலி வீரர்கள் மகத்தான வீரசாதனைகளைப் படைத்துள்ளனர். இதுவரை நடந்த போரில் சிங்கள காவல்துறையினர் உட்பட 1500 ற்கும் மேற்பட்ட சிறிலங்காப்படையினர் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். 2000 ற்கும் மேற்பட்ட படையினர் படுகாயப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தப் போரில் இன்றுவரை (23-7-90) 217 விடுதலைப் புலிகள் வீரமரண மடைந்துள்ளனர்.

கடந்த மாதம்(ஆனி) 11 ம் திகதி சிங்களப் படைகளுடன் தொடங்கிய போரானது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒருபுதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல சிங்கள இராணுவ முகாம்களும், காவல்துறை நிலையங்களும் எமது போராடிகளினால் நிரீழமம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. மட்டக்களப்பில் - கும்புறுமுனை இராணுவ முகாம், அம்பாறை யில்-அலந்தலா வைமினிமுகாம் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில்-கொக்காவில் இராணுவ முகாம், மன்னார் மாவட்டத்

தில் - கொண்டச்சி இராணுவ முகாம், தலைமன்னார்பழைய பாலத்தடி இராணுவ முகாம் ஆகியவை முழுமையாக எமது வீரர்களினால் கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. இந்த முகாம்களிலிருந்து பெருந்தொகையான ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளோம். எமது வீரர்களின் உக்கிரமான தாக்குதல்களின் விளைவாக சில இராணுவ முகாம்களிலிருந்து சிங்களப் படைகள் தங்களது முகாம்களைக் கைவிட்டு பின் வாங்கிச் சென்று விட்டனர்.

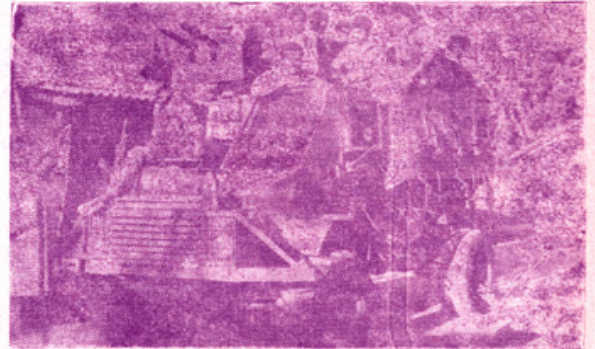
மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில்:- கல்குடா, கனுவாஞ்சிக் குடி.

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில்:-கிண்ணியா, திரியாய், பன்மதவாச்சி (ஆச்சிரமக்கட்டிடம்), கல்விறவு, தோப்பூர் ஆகிய இராணுவமுகாம்களும்.

அத்துடன் கிளிநொச்சி இராணுவ முகாமும் இவ்வாறு சிங்களப் படையினர் பின்வாங்கிய முகாம்களாகும்.

கடற் புலிகளின் கரும்புலித் தாக்குதல்

இதுவரை, நானும் தங்களுக்கு பாதுகாப்பானது என்று எதிரி கருதிச் செயற்பட்டு வந்த, தமிழீழத்தின் கடற் பிரதேசங்களிலும் நாம்

கொண்டச்சி இராணுவ முகாமிலிருந்து எம்மால் கைப்பற்றப்பட்ட "பவள்" கவச வாகனம்...

போரை விஸ்தரித்து எதிரிகளை தடுமாறச் செய்துள்ளோம்.

10-7-90 அன்று வடமராட்சிக் கடற்பிரதேசத்தில் நங்கூரமிட்டபடி, மக்கள் குடியிருப்புகள் மீது கண்முடித்தனமாக பிரங்கித்தாக்குதல்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்த சிறிலங்காவின் கடற்படைக் கப்பலொன்று வல்வெட்டித்துறை கடலில் வைத்து எமது கரும்புலித்தாக்குதல் மூலம் தகர்க்கப்பட்டுள்ளது. இச் சம்பவத்தில் பல கடற்படையினர் கொல்லப்பட்டனர்.

வெற்றிகரமாக இத்தாக்குதலை நடாத்திய மூன்று கரும்புலிகளும் கடற் காற்றோடு கலந்து விட்டனர்.

கொண்டச்சி முகாம் தாக்குதல்

21-06-90 அன்று மன்னார் மாவட்டத்தில் கஜுவத்தை என்ற சிங்களப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட, சிங்களவர்களைக் கொண்டிருடிபெற்றப்பட்ட கொண்டச்சி 100 ஏக்கர் மரமுத்திரிகை பண்ணையில் அமைந்திருந்த சிங்கள இராணுவமுகாம் எமது வீரர்களின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

சுமார் 2 மணி நேரம் நடைபெற்ற தாக்குதலின் பின் அந்த இராணுவ முகாம் எமது வீரர்களிடம் வீழ்ச்சி கண்டது. சக்தி வாய்ந்த பவள் என அழைக்கப்படும் தென் ஆபிரிக்காவில் தயாரிக்கப்பட்ட கவசவாகனம் ஒன்று உட்பட 24 ஆயுதங்களை எமது வீரர்கள் கைப்பற்றியிருந்தார்கள்.

இம்முகாம் தாக்குதலின் போது எமது தோழர்கள் பன்னிருவர் வீரமரணமடைந்தனர்.

கொக்காவில் முகாம் தகர்ப்பு

வவுனியா - யாழ்ப்பாணம் பிரதான பாதையில் முறிகண்டிக்கும் மாங்குளத்திற்குமிடையே சிறிலங்காவின் ஒளி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாய் குபவாடனியின் உப அஞ்சல் நிலையத்துடன் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டிருந்த கொக்காவில் இராணுவ முகாம், 10-07-90 அன்று எமது தாக்குதலுக்கு உட்பட்டது. இரண்டு நாட்கள் நடந்த தொடர் தாக்குதலின் முடிவில் இராணுவமுகாம் எமது வீரர்களிடம் வீழ்ச்சி கண்டது.

இந்த முகாமில் இருந்த உயர் அதிகாரிகள் உட்பட 72 சிங்கள இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். சக்தி வாய்ந்த நான்கு இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் உட்பட மொத்தம் 80 தாவியங்கித் துப்பாக்கிகள் சிங்கள இராணுவத்திடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டது.

இம் முகாம் தாக்குதலின் எமது தோழர்கள் 18 பேர் களப்பலியாகினர்.

கட்டையறிச்சான் தாக்குதல்

போர் தொடங்கிய இந்த 50 நாட்களுக்குள் மூதூர் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கட்டையறிச்சான் என்ற இடத்தில் (2ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கடலோடு கலந்த கரும்புலிகள்

10 - 07 - 1990

கரும்புலி மேஜர் காந்தருபன்
(ரூ. கோணேஸ்வரன்)
(வல்வெட்டித்துறை)

கரும்புலி கப்டன் கொவினில்
(ப. சில்வெஸ்ட்டர்)
(மன்னார்)

கரும்புலி கப்டன் வினோத்
வே. திலகராஜா)
(வல்வெட்டித்துறை)

தமிழீழம் போராடும்

கடந்த ஏழு கிழமைகள் நடந்த தமிழீழ-சிறீலங்காப்போரில் 3000க்கும் மேற்பட்ட அப்பாவியப் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 8 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்துள்ளனர்.

தொடர்ந்தும் குண்டு வீச்சு விமானங்கள், உலங்கு வானூர்திகள், முகாம்களில் இருந்து வீசப்படும் எறிகணைகள் கொண்டு தமிழீழமக்கள் தாக்கப் படுகின்றார்கள். சொத்துக்கள் அழிக்கப் படுகின்றன.

தமிழீழ மெங்கும் பொருளாதாரத் தடை தொடர்கின்றது.

தமிழீழமெங்கும் ஒரு மாவட்ட வைத்திய சாலையும் இயங்கவில்லை.

இனப்படுகொலை, அடக்கு முறைகள், என்பவற்றுடன், உணவுத்தடை, எரிபொருட் தடைகள் மூலம் தமிழ் மக்களை போராட்டத்தில் இருந்து விலகச் செய்யலாம் என சிங்கள அரசு நினைக்கின்றது.

போராட்டம் கூர்மை அடைய அடைய நெருக்கடிகள் கூடிக்கொண்டே போகும், அந்த நெருக்கடிகளை ஓர் சவாலாக ஏற்று சளையாது, களையாது அதை எதிர்த்துப் போராடினால் நிச்சயம் நாம் வெற்றி அடைவோம்.

சிறீலங்காஓர் நாடு. தமிழீழம் வேறு ஓர் நாடு.

சிங்கள நாட்டிடம் இருந்து அனுதாபங்களை யோ, சலுகைகளை யோ எதிர்பார்த்து நாம் போராடவில்லை.

பொருளாதாரத் தடைகள், எரிபொருள் தடைகள் இவைகளை எதிர்த்து தமிழீழம் போராடவேண்டும். போராடும்.

புலிகளின் குரல்

சிங்கள அரசில் தங்கியிருக்கும் நிலையினை மாற்றி எம்மில், எமது உற்பத்தியில் தங்கியிருக்கும் நிலை விரைவில் உருவாக இத்தடைகள் உதவும்.

எரிபொருளுக்கு முழுமையான மாற்றிடுகாண தற்போது முடியாது போனாலும் ஓரளவுக்கேனும் மாற்றிடுகளை எம்மால் காணமுடியும்.

இந்தியாவின் தலையீட்டுக்குப் பயந்து உலக அபிப்பிராயத்திற்குப் பயந்து சிறீலங்கா அரசு உணவை, மருந்தை தமிழீழத்திற்கு அனுப்புவதாக நடிக்கின்றது.

சிங்கள தேசம் எதைச் செய்வதன் மூலம் எம்மை அடிபணிய வைக்கலாம் என எதிர்பார்க்கின்றதோ அதை எதிர்த்து, போராடி வெற்றி பெறும் மனோவலிமையும், ஆற்றலும் தமிழீழ மக்களுக்குண்டு.

இன்று சிங்கள தேசமே தமிழ் மக்கள் வீது போர் தொடுத்துள்ளது. பெளத்த சிக்குகள் கூட ஆயுதமேந்தி நிற்கின்றார்கள். சிங்கள வான் படை, கடற்படை, தரைப்படை, காவல் துறை, ஊர்காவற்படை, எல்லைக்கிராமத்தில் வாழும் ஆயுதமேந்திய சிங்கள மக்கள் இவர்களுக்கு எதிராக, தமிழீழம் தனது விடுதலைக்காகப் போராடுகின்றது.

18 ஆண்டுகாலம் நாம் எமது இலட்சியத்தை கைவிடாது ஆயுதப் போராட்டத்தை நடாத்தியிருக்கிறோம்.

87ல் ராஜீவ் ஜே. ஆர் அடிமை சாசனத்தோடு வந்த இந்தியப் படை எம்மீது நாம் விரும்பாத தீர்வை ஆயுத முனையில் திணிக்க முயன்ற போது நாம் அதற்கெதிராகப் போராடினோம்.

எவ்வளவோ அழுத்தங்களுக்கும் மத்தியில் தமிழீழம்போராடி இந்தியப்படையை வெளியேற்றுவதில் வெற்றியும் பெற்றது.

யாரும் எம்மீது நாம் விரும்பாத தீர்வு ஒன்றைத் திணிக்க முடியாது. திணிக்க நாம் அனுமதிக்கவும் போவதில்லை.

எமது பாதுகாப்பை நாம் யார் கையிலும் தரமுடியாது. சிங்கள தேசத்திடம் சலுகைகளை எதிர்பார்த்து நாம் போராடவும் இல்லை, பேசவும் இல்லை.

இடைக்காலத் தீர்வுகள் நிரந்தரப் பாதுகாப்பையோ, நிரந்தர அமைதியையோ தரப்போவதில்லை.

எமது மண் முழுமையாக சிங்கள ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுபடும் வரை, எமது மக்களின் பாதுகாப்பு நிரந்தரமாகும் வரை ஆயுதப் போராட்டம் ஓயாது.

தமிழீழ மண்ணில் ஆயுதம் தமிழர்களிடம் இருந்து பிரிக்க முடியாத ஓர் அங்கம்.

சிங்கள அரசு பொருளாதாரத் தடையை விதிக்கட்டும். எரிபொருள் தடையை விதிக்கட்டும். மின்சாரத்தை தடை செய்யட்டும்.

சிங்கள ஆதிக்கத்தில் இருந்து தமிழீழம் விடுபட இதைத் தவிர வேறு நல்ல நேரம் அமையாது.

எல்லா முனைகளிலும் சிங்கள ஆக்கிரமிப்பை - அழுத்தத்தை எதிர்த்து தமிழீழம் போராடும்.

இப் போராட்டத்தின் வெற்றி என்பது தமிழீழத்தின் சிறப்பாகும்.

அச்சுதன்!

திருகோணமலையில்
புலேந்தி அம்மான்
உண்ணை
புலிவீரன் ஆக்கியபோது,

உணக்கு

அப்பாவையும்
அம்மாவையும் தெரியாது
பிறந்த நாளும்
ஊரும் தெரியாது.

ஆனாலும்,

நீ
அநாதரவானவன் அல்ல.

ஏனென்றால்,

இந்தியப்படைச் சண்டையில்
வீரச்சாவை சந்தித்தபோது

நீ.....

மக்களின் குழந்தை
போராளிகள் உன் தோழர்கள்
இந்த மண்
உணக்குச் சொந்தம்.

அச்சுதன் வவுனியா பன்றிக்கெய்தகுளத்தில்
26-06-1989 அன்று வீரமரணமடைந்தான்.

போர்முனையில்.....

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மட்டும் எமது தோழர்களால் மேற் கொள்ளப்பட்ட இரு வேறு தாக்குதல் முயற்சியில் மட்டும் சுமார் 58 சிங்கள இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டு அவர்களின் ஆயுதங்கள் அனைத்தும் கைப்பற்றப்பட்டன.

13-06-90 அன்று மூதூர் சிங்கள இராணுவமுகாமையும் காவல்துறை நிலையத்தையும் முற்றுகையிட்டு தாக்குதல் நடாத்திக் கொண்டிருந்தோம். இச் சிங்களப் படையினருக்கு உதவியாக சற்று தூரத்தில் இருந்த நிலக்கண்ணி எனும் இடத்தில் கடற்படைப் படகுகள் மூலம் தரையிறக்கப்பட்ட சுமார் 70 சிங்கள அதிரடிப்படையினர் முற்றுகைக்குள்ளாகியிருந்த படைமுகாம்களை நோக்கி நகர்த்து தாக்கினர். இவர்கள் கட்டைபரிச்சானில் வழிமறிக்கப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டனர்.

இச் சண்டையில் 40க்கும் அதிகமான அதிரடிப்படையினர் கொல்லப்பட்டனர். எஞ்சியோர் ஒடித்தப்பியுள்ளனர். இந்தச் சண்டையில் 45 ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினோம்.

மாங்குளம் தாக்குதல்

17-07-90 அன்று மாங்குளம் முகாமிலிருந்து விமானப்படைகளின் துணையுடன் வெளியேற முயன்ற சிங்கள இராணுவம் எமது கடுத்தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியது.

சுமார் 8 மணி நேரம் நடந்த உக்கிரமான இந்தச் சண்டையில் 15 பேரை இழந்த நிலையில் இராணுவம் பின் வாங்கி முகாமுக்குள் சென்றது. இந்தச் சண்டையில் 12 ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினோம்.

எமது தரப்பில் 4 போராளிகள் வீரமரணமடைந்தனர்.

லெப்.கேனல் ரிக்கின் வீரமரணமும், அம்பாறை மினி முகாம் தகர்ப்பும்.

16-07-1990 அன்று அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள 35ம் கட்டை என்ற இராமத்திலிருந்த சிங்கள மினிமுகாம் ஒன்றிலிருந்து வெளியேறிய படையினர்மீது எமது தோழர்கள் மேற்கொண்ட தாக்குதல் ஒன்றின் போது மட்டு - அம்பாறை பிரதித் தளபதி லெப். கேனல் ரிக்கின் வீரமரணமடைந்தார்.

இதைத் தொடர்ந்து அன்றிரவு அம்மினி முகாம் மீது எமது வீரர்கள் பெரும் தாக்குதல் ஒன்றை நடாத்தி முகாமை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தனர்.

இறந்த இராணுவத்தினர்களின் உடல்களைக் கைவிட்டு விட்டு எஞ்சிய இராணுவத்தினர் ஒடித் தப்பி விட்டனர். அவர்களின் ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றிய பின் முகாம் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது.

உடும்பன்குளம் படுகொலை

1986ம் ஆண்டு மார்சுமாதம் 19ம் திகதி அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள உடும்பன்குளம் எனும் சிறிய கிராமத்தில் - வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த 60 நற்குழு மெற்பட்ட தமிழ் விவசாயிகள் சிங்கள இராணுவத்தினரால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

இப்படுகொலையானது அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து தமிழர்களை மிரட்டி அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடித்து அம்மண்ணை அபகரிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

தங்கவேலாயுதபுரம் — பறிபோய்க் கொண்டிருக்கும் அம்பாறை மாவட்டத்தின் பழந்தமிழ்க் கிராமங்களில் ஒன்று. இந்தப் புராதனக் கிராமத்தை அணைத்திருந்த உடும்பன் குள வயல் நிலங்களில் விளைந்த நெல் கதிர்களின் கலகலப்பு ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

வருடத்தின் பெரும்பகுதி வெறுமையாகவே இருக்கும் உடும்பன் குளம் மாசி காலத்தில் தான் குதூகலிக்கும், பெரும்போக நெற்செய்கைக்காக அயற் கிராமங்களின் மக்கள் அங்கே வருவார்கள். வாழ்களை அமைத்து அங்கே வாழுவார்கள். அந்த மக்களுக்கு அது கடின உழைப்பை சித்தும் மகிழ்ச்சிரமண நாட்கள். ஏழைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அதான் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்காலம்.

அது அறுவடைக் காலம்.. உடும்பன் குளத்தின் நூறு ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் நன்றாகவே விளைந்திருந்தது. சில வயல்களில் குடு வைத்திருந்தனர், சில வயல்களில் துப்புட்டிகள் (சிறிய நெற்கட்டுக்கள்) அடுக்கப்பட்டிருந்தன. சில வயல்களில் அறுவடைக்குத் தயாராக நெற்கதிர்கள் சாய்ந்து கிடந்தன.

1986ஆம் ஆண்டு மார்சு 19ஆம் திகதி

காலை 7 மணி, அதி காலை ஏழுமணிக்குள் வியல்களில் தமது வேலைகளில் கவனத்தை செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இரவிரவாக குட்டுக் களத்தில் போராடிய உழவு இயந்திரங்கள் ஒய்ந்து போய் நின்றன. இளஞ் சூரியனின் கதிர்கள் அந்த விவசாயிகளின் வெற்று மேலினில் படபட்டுத் தெறித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களின் உழைப்பின், வியர்வையின் பலனை அவர்கள் பார்த்துப் பூரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கிளிகளின் பறப்புகளும், சிசு சல் ஒலிகளும் அடர்ந்த காட்டினால் குழப்பட்ட அந்த வயல்நிலங்களின் அமைதியைக் குலைத்துக் கொண்டிருந்தன. அறுவடையை முடித்துவிட்டு ஊருக்குச் செல்லும் ஆவல், அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் குதூகலத்துடன் அறுவடை செய்து கொண்டிருந்த தமிழ் விவசாயிகளை மனித அறுவடை செய்ய சிங்கள வெறிப்படைகள் சுற்றி வளைத்துப் படுத்தித்தந்த அதை அப்பாவி விவசாயிகள் அறிந்திருக்கவில்லை.

காடுகளில் பதுங்கி இருந்த சிங்கள இராணுவத்தினர் திடீ

ரென வெறிப்படித்தவர்கள் போல சந்தமிட்டபடி துப்பாக்கிகளை இயக்கியபடியே வயல் வெளிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த மக்களைச் சுற்றி வளைத்தார்கள். அவர்கள் கதறிக் கொண்டிருந்தார்கள், பயத்தினால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வயல் வெளியில் திரும்பிப் பார்த்த இடமெல்லாம் பச்சைநிறப் பேய்கள். அங்கு எவருமே தப்புவதற்கு வழி இடக்கவில்லை. சுற்றிவளைத்துப் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கொடூரமாகத் தாக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் வித்தியாசமில்லாமல் தாக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சுற்றிவளைத்துப் பிடிக்கப் பட்ட அனைவரையும் மந்தைகளைச் சாய்ப்பது போல விரட்டி வயல் வெளிகளின் ஓரத்தில் இருந்த கிரவல் பாதைக்குகொண்டு சென்றார்கள். இச் சந்தர்ப்பத்தில் மிருக வெறிப்படித்த இராணுவத்தினரால் பல பெண்கள் கதறக்கதற பல குட்டுக்குள் இழுத்துச் செல்லப் பட்டார்கள். அவர்கள் பாயியல் வன்முறைக்குள்ளாகப் பட்டார்கள்.

கிரவல் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட ஆண்களும், பெண்களும் அங்கே தவித்தவியாகப் பிரிக்கப்பட்டார்கள், அவர்களின் கண்களையும் கதறல்களையும் மிகையே அவர்கள் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டார்கள். அங்கும் இளம் பெண்கள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

ஆண்கள் தனிமைப்படுத்தப் பட்டு இருவர் இருவராகக் கட்டப்பட்டு அங்கே நின்ற உழவு இயந்திரத்தில் ஏற்றப் பட்டார்கள். தமது மணம் மாருக்கு, கணவன்மார்களுக்கு ஏதோ விபரீதம் நடக்கப்போகிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்ட பெண்கள் அவர்களை விடுவிக்கும் படி மன்றாடினார்கள். அந்தக் கொடிய மிருகங்களின், கால்களில் விழுந்து கதறினார்கள்... மன்றாடினார்கள். ஆனால் இரக்கமற்ற அந்தச் சிங்கள வெறியர்களின் காதுகளில் அந்த அப்பாவி ஜீவன்களின் வேண்டுகோள்கள் விழவில்லை. அவர்கள் அடித்து விரட்டப்பட்டார்கள்.

உச்சிவெயில் நேரம். உழவு இயந்திரத்தில் ஏற்றப்பட்ட கிராமத்தவர்கள், வயல் வெளியின் குட்டுக்களம் நோக்கிக் கொண்டு செல்லப் படுகிறார்கள், இளைஞர்கள், வயோதிகர்கள், சிறுவர்கள் எல்லோரும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அவர்களின் முகங்களில் பயங்கலத்த கலவரம், இந்த வெறிப்படித்த இராணுவத்தினருக்கு எதிராக

உடும்பன் குள சம்பவத்தில் கொல்லப்பட்ட மக்களின் விபரங்கள்

- தங்கவேலாயுதபுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த...
1. சீனித்தம்பி சிவபாலன்	(வயது 28)
2. சீனித்தம்பி தவநாகன்	(வயது 30)
3. சீனித்தம்பி அருள்செல்வம்	(வயது 18)
4. குமாரவேல் நாகராசா	(வயது 27)
5. சுவாமி டேவீட்	(வயது 29)
6. கணபதி வடிவேல்	(வயது 27)
7. பொன்னம்பலம் யோகராசா	(வயது 18)
8. லில்வகேது இராசாராம்	(வயது 30)
9. கணேசமூர்த்தி பேரின்பன்	(வயது 28)
10. லில்வகேது இராசா	(வயது 23)
11. இராசையா சதாசிவம்	(வயது 35)
12. ஆறுமுகம் சோமசுந்தரம்	(வயது 35)
13. தர்மலிங்கம் சுபாட்சன்	(வயது 22)
14. கணேசமூர்த்தி மோகனராசா	(வயது 22)
15. இராசையன் தவேந்திரன்	(வயது 18)
16. சில்வலரர் இன்னாசி	(வயது 32)
17. மயில்வாகனம் தியாகராசா	(வயது 13)
18. மைலன் தியாகராசா	(வயது 18)
19. கந்தரம் சின்னவன்	(வயது 20)
20. தர்மன்	(வயது 22)
21. இராசையா கந்தையா	(வயது 48)
22. பத்மநாதன்	
23. மாரீக்கண்ட இரவிந்திரன்	
24. பொன்னன் இராசேதுரை	

அக்கரைப்பற்று கிராமத்தைச் சேர்ந்த...

25. ஆறுமுகம் நல்லதம்பி	(வயது 63)
26. நல்லதம்பி வீராசாசுமூர்த்தி	(வயது 35)
27. நல்லதம்பி கோபாலசிவன்	(வயது 23)
28. கந்தப்பு பாகீரதராசா	(வயது 26)
29. கதினேசு வைரமுத்து	(வயது 60)
30. வைரமுத்து கந்தலிங்கம்	(வயது 22)
31. அருண் சோமசுந்தரம்	(வயது 32)
32. கந்தசாமி இராமலிங்கம்	(வயது 60)
33. சீனித்தம்பி தாமோதரன்	(வயது 40)
34. இராசையா சதாசிவம்	(வயது 35)
35. சின்னத்தம்பி துரையாப்ப	(வயது 45)
36. நல்லதம்பி கணபதிசிவன்	(வயது 25)

கொம்மாந்துறை - செங்கலடியைச் சேர்ந்த...

37. தர்மலிங்கம் கனகேஸ்வரன்	(வயது 18)
38. கணபதிசிவன் தங்கராசா	(வயது 38)
39. மாணிக்கம் சிருபா	(வயது 28)

இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு பின்னர் கொலை செய்யப்பட்ட உழவு இயந்திரச் சாரதிகள்.

40. மாணிக்கப்போடி தீவியநாதன்	(வயது 30)
41. தாசப்ப செல்லையா	(வயது 32)
42. குறைமுத்து புவனேந்திரன்	(வயது 30)
மற்றுும்	
43. ஜெயராஜ்	(வயது 28)
44. தாசப்ப சாமித்தம்பி	(வயது 30)
45. தாசப்ப செமபாலை	(வயது 20)
46. வெங்கடேஸ் குலநாதன்	(வயது 27)
47. துரை இராமலிங்கம்	(வயது 26)
48. முத்துசாமி முத்துலிங்கம்	(வயது 20)
49. இராமன் பாலன்	(வயது 35)

இத்துடன் கூலி வேலைக்கேன உடும்பன்குளம் வந்திருந்த நாரோடிகளான எட்டு குறவர் இன ஆண்களும் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களிடம் சிறு ஊர்களில் இருந்து வந்து நாட்கூலி வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் தொழிலாளர்கள் பலரும் கொல்லப்பட்டனர்.

கருகிய தமிழர்களின் உடல்களுக்கு முன்னால் நின்ற கதறி அழும் தமிழர்கள்

எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலை அவர்கள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு வைக்கோற் போர் அருகே சென்றதும் உழவு இயந்திரம் திறத்தப்பட்டது. அந்த விவசாயிகள் இருவர் இருவராக இறக்கப்பட்டார்கள்.

இராணுவத்தினரின் துப்பாக்கிகள் இயங்கத் தொடங்கின.

எங்கள் தேசம் எமது மக்களின் குருதியினால் தோய்ந்து கொண்டிருந்தது... அவர்களின் இறுதி ஓய்வுகளும், முன்கூறும் உடும்பன் குள காட்டுப் பகுதியை நிறைத்து, எதிரொலித்து ஒய்ந்தது. தங்கனது சேமிப்புகளை அந்நிலத்தில் கொட்டி, வியர்வைத் தளிகளினால் அப்பிடுகளுக்கு உரம் சேர்த்து, அதன் பயனை அறுவடை செய்யக்காத்திருந்த அந்த மண்ணின் மைத்தர்கள் அவர்களின் குட்டுக் களத்திலேயே உயிர்த்த உடல்களாக வீசப்பட்டுக் கிடந்தார்கள். எல்லாமாக 60 நற்குழு மெற்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்கள் இவ்வேறி கொள்ளை வர்களின் இரத்தப் பசிக்கு பலியாகிக் கிடந்தார்கள்- இந்நூல் நாரோடிகளாக வாழ்க்கை நடாத்தும் குறவர் இன ஆண்களும் அங்குள்ள இவர்கள் கூலிக் குவேலை செய்து வாழ்பவர்கள்.

அதே தேரம் இன்னொரு சிறிடிக்கா இராணுவக்குழு வாழ்க்கைக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்த பெறுமதியான பொருட்களை கொணையிடத் தொடங்குகிறார்கள். பொன்னொலிப் பெட்டிகள், நகை, பணம்... பெறுமதியான அனைத்தையுமே எடுத்தார்கள். அறுவடை செய்யப்பட்ட குட்டுக் களத்தை அருந்த நெத்து முண்டைவரின அந்தக் கிராமத்தவரின உழவு இயந்திரங்களிலேயே ஏற்றினார்கள்.

குட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களின் உடல்கள் குட்டுமேட்டில் குவிக்கப் படுகிறது. நெற்கதிர் குவிக்கினால் அவர்களின் உடல்கள் முடப்படுகின்றன, சற்று நேரத்திற்கு முன்னர் நெற்கதிர்களை அணைத்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களின் உயிர்த்த உடல்கள் அந்த நெற்கதிர்களாலேயே முடப்பட்டன. அடுகிவிருந்த குடிசைகளில் மரங்களும், காய்ந்த ஓலைகளும் அதன் மேலே போடப் படுகின்றன. ஆனால் அவர்களின் இறுதி நேர முன்கல்கள் இன்னும் ஓயவில்லை. அந்தக் கொடூரம் நிறைந்த அராஜக வாதிகள் அதனை கேட்கவும் இல்லை. அவர்கள் குட்டுக் களத்திற்கு நீ வைத்தார்கள். அங்கு நின்ற உழவு இயந்திரங்களுக்கு, அடுக்கப் பட்டிருந்த நெற்கதிர் குவிக்கல்களும் நீ விட்டார்கள். உடும்பன் குளம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த ஏழை விவசாயிகளின் உழைப்பின் பலன்களெல்லாம் அவர்களுடனேயே சேர்ந்து எரிந்து கொண்டிருந்தது.

தமிழீழத்தின் எல்லைப்புற மாவட்டமான அம்பாறையில் உடும்பன் குளத்தைப் போலத்தான் பல தமிழ்க் கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. அவை பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. பல தமிழ் கிராமத்து மக்கள் இப்படித்தான் அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். எங்கள் கிராமம் (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையில் சிங்கள - பெளத்தம் நிறுவனமயப் பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனத்தைத் திருப்பிப் படுத்தவதும், தமது தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய இந்நிறுவனத்தை தூண்டிப் பயன்படுத்துவதும் இலங்கை அரசியலின் ஒரு முக்கிய போக்காக அமைந்துள்ளது.

டி. எஸ். சேனநாயக்கா

★ நவீன வரலாற்றில், பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் 1880களில் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பை தனது முதல் மூச்சாக இந்நிறுவனம் கொண்டது. இதனால் 1883 ஆம் ஆண்டு கொட்டாஞ்சேனையில் வெடித்த ஒரு கலகத்தில் சிலர் பலியானனர்.

★ 1910 களில் இல்லாமிய எதிர்ப்பு முனைப்புப் பெற்றது. இம்முறன் பாடானது 1915 ஆம் ஆண்டு கம்பளைக் கலகமாக வெடித்தது இதில் பலர் பலியானனர்.

★ 1950களில் தமிழ் எதிர்ப்பு முனைப்புப்பெற்றது. இது மொழிப் பிரச்சினையாக வடிவம் பிற்று 1956 ஆம் ஆண்டு சிறிசிறு குழப்பங்கள் கண்ட உருப்பெற்று 1958ல் பெரும் கலகமாக வெடித்தது. இதில் பலர் பலியானனர்.

வாக்களிக்கப்பட்ட பூமியும், தம்மதிபுமும்

“வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி” என்பது யூத இனவாதத்திற்கு எவ்வாறு அச்சானியோ அவ்வாறே “தம்மதிபு” கொள்கை என்பது சிங்கள - பெளத்த பேரின வாதத்திற்கு அச்சானியாகும்.

யூதர்கள் எங்குதான் சென்றால் என்ன, இறுதியில் அவர்கள் வந்தடைவது அவர்களுக்குச் சொந்தமான இலங்கையின் பூமி என டி. மு. 1000 ஆம் ஆண்டில் மோலஸ் எனப்படும் இறைவாதர் யூதர்களுக்கு வாக்களித்திருந்தார் என்பதே “வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி” என்பதன் இடிகமமாகும். இது இன்று “சியோனிசு ஆக்ரமிப்பு வாதம்” என அழைக்கப்படுகின்றது.

“தம்மதிபுமும்” இதே போன்றதொன்றே. “தம்மதிபு” என்பதன் அர்த்தம், என்னவெனில் பெளத்தத்திற்கு உரிமை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும், வளப்படுத்தும்படி உ. மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டிலே புத்த பிரானால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திவு இலங்கை என்பதாகும்.

யூத இனத்திற்கென மோலஸால் “வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி” இலங்கையின் என்பது போல சிங்கள - பெளத்தத்திற்கென புத்தபிரானால் “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பூமி” இலங்கை என்பதே இந்த ஐதிகமாகும். இந்த ஐதிகமே சிங்கள - பெளத்த பேரின வாதத்தினது அடிப்படையும் அச்சானியும் ஆகும்.

டி. பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட மகாவம்சம்

சிங்கள - பெளத்த பேரினவாதமானது எவ்வீதம் சிறிலங்காவின் அனைத்து அங்கங்களிற்குள்ளும் தன்னை இறுகப் பிணைத்துள்ளது என்பதையும்,

சிறிலங்காவின் அரசு இயந்திரத்தை அது எவ்வீதம் ஆக்கிரமித்துள்ளது என்பதையும், இக்கட்டுரை தமிழீழ மக்களுக்குக் காட்டுமுயல்கின்றது.

சிறிலங்காவின் சிங்களத் தலைவர்கள் அனைவரும் இந்த சிங்கள - பெளத்த பேரினவாதச் சக்திக்குள் சூழ்க்கிடந்து அதற்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்டதையும் கடந்த கால வரலாறு காட்டும.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் சிங்கள - பெளத்த பேரின வாதமானது சிங்கள மக்களிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாத வகையில் அவர்களது வாழ்நிலையுள் இரண்டாகக் கலந்துள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை தெளிவாக்குகின்றது.

எனும் நூலில் “தம்மதிபு” எனப்படும் இந்த ஐதிகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐதிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இலங்கையின் ஆயிரமாண்டு கால வரலாறு

டீ. எஸ். சேனநாயக்கா

இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தை புத்தபிரான்குறினார் எனவரலாற்றில் எந்தவித ஆதாரமும்

இலங்கையின் முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்புத் திட்டத்திலும், (1972) இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்புத்திட்டத்திலும் (1978) பெளத்தம் சம்பந்தமாக பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

சேர். ஜேன் கொத்தலாவல

“இலங்கைக் குடியரசு பெளத்த மதத்திற்கு முதன்மைத்தன்மை வழங்க வேண்டும். அத்துடன் பெளத்த மதத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்தலும் வளர்த்தலும் அரசியற் பிக்குக்களாகச் செயற்படுகின்றனர். இவ்வாறு இப்பிக்குக்களினால் நாடு தழுவிய நிலையில் அரசியல் மையத்துவத்தை - உருவாக்க முடியுமென்று.

நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு,

இலங்கை அரசியல் சம்பந்தமாக கட்டி வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் சகல பிக்குக்களிடமும் ஓர் அரசியல் மையக் கருத்து உண்டு. அதுவே “தம்மதிபு” என்பதாகும். இதில் தமிழ் எதிர்ப்பு, இந்திய எதிர்ப்பு ஆகிய இரண்டும் அடிநாதங்களாகும்.

இந்த மத நிறுவனத்திற்கு உட்பட்டுக் கீழ்ப்படிந்து போரவதே அரசியல் ஆதாயத்திற்குரிய இலகுவான வழி என்பதால் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் அவ்வாறே செய்கின்றனர். இதனைவிடவும் ஒரு மோசமான அடிநாதப் படிக்கு அரசியல் வாதிகள் தாவி விடுகின்றனர். அதாவது இந்த மத நிறுவனம் அரசியற்

பேரின வாதத்திற்கு ஊட்டச் சக்தி ஏற்றக்கூடியதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் பல்கலைக்கழகங்கள் வரை பேரின வாதத்தை ஊட்டக் கூடிய வகையில் பாடவிதானங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாறு பற்றிய ஆராட்சி நிறுவனங்களும், ஆராட்சி ஆளர்களும் பேரின வாதத்திற்குச் சேவை செய்யக்கூடிய கருத்துக்களை உருவாக்குவதன் மூலம் தமது நலன்களையும், பதவி அந்தஸ்துக்களையும் பெறுகின்றனர். வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை போன்ற வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பேரினவாதப் பிரச்சாரங்களிலும், கருத்துருவாக்கத்திலும் குளிர்காய்கின்றன. மேலும் அரசியல் மேடைப் பேச்சுக்கள், சமூக சேவை நிறுவனங்களின் பிரச்சாரங்கள், செயற்பாடுகள், கலைஇலக்கியம், திரைப்படம் ஆகிய அனைத்திலும் பேரினவாத எண்ணக்கரு பரவிக்காணப்படுகின்றது. மேலும் மதவைபவங்களிலும், மதப்

வாழ்வுமயப்படுத்தப்பட்ட

இல்லை. இது ஒரு முழுக் கற்பனையும், வஞ்சகம் நிறைந்த பொய்யுமாகும்.

இந்த “தம்மதிபு” ஐதிகத்தின் படி இலங்கை சிங்கள - பெளத்தர்களுக்கே சொந்தமானது. இங்கு வாழும் ஏனைய இன மதத்தவர்கள் இந்நிபுக்கு அந்நியர்களே என்பதாகும்.

இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய துயரகரமான அம்சம் என்னவெனில் மொழி, இனம், மதம், அரசு, அரசியல், நிர்வாகம் ஆகிய ஆறு அம்சங்களும் “தம்மதிபு” கொள்கையின் அடிப்படையில்

எஸ். பி. ஜி. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா

பிரச்சாரங்களிலும் பேரினவாதமிருக்கும். எனவே பொதுவாக ஒரு சிங்கள பிரசையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த நபர் பிறந்ததினிலிருந்து அவர் கடந்து செல்லும் சகல வாழ்நிலைக் கட்டங்களிலும் பேரினவாதத்தினால் உருக்கி வார்க்கப்பட்டவராகின்றார்.

விதிவிலக்காக சில புத்திஜீவிகளும், சில முற்போக்கு எண்ணக் கொண்டவர்களும் பேரின வாதத்திலிருந்து சற்று விடுபட்டு தாராளமைத்தன்மை கொண்டவர்களாக விளங்குவதுண்டு. ஆனால் அவர்களும் கூட முழுக்க

சிங்கள - பெளத்த பேரினவாதம்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு முழுமையாக நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதுதான். குறிப்பாக அரசும், மதமும் மொழியும் ஒன்றுடன் ஒன்று மிக இறுக்கமாக பின்னிப்பிணைந்து விட்டன. இதற்கேற்பவே அரசியல் பேசவும் நடாத்தவும்படுகின்றது. இவற்றிற்கு ஏற்பவே நிர்வாக இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதனால் இலங்கையின் நிர்வாக அதிகாரத்துவமானது (Bureaucracy) சிங்கள-பெளத்த நிர்வாக அதிகாரத்துவமாக நிலைபெற்றுவிட்டது.

தலும் அரசின் கடமையாதலும் வேண்டும்.”

இதன் மூலம் பெளத்தமும் அரசும் இரண்டற்குக் கலந்து விட்டன என்பது தெளிவாகின்றது.

இலங்கையில் இன்று பின்பற்றப்படும் பெளத்தம் “தேரவாத” பெளத்தம் என அழைக்கப்படுகின்றது. சியாம் நிகாயம், அமரபுர நிகாயம், நாமஸ் நிகாயம் என மூன்று நிகாயங்கள் இலங்கையில் தற்போது உள்ள இம்மூன்று நிகாயங்களும் தனித்தனியே பிடங்களைப் பிட்டுபிணைகளையும் கொண்டுள்ளன. சியாம் நிகாயத்தைச் சேர்ந்த

பலம் மிக்கது என்பதனால் தமது தேவைக்கேற்ப இந்நிறுவனத்தைத் தூண்டிவிடக்

ஜெ. ஆர். ஜெயவர்தனா

முழுக்க பேரினவாத எல்லை யைக் கடந்து வருபவர்களால் (11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஆர். பி. ரமேதாஸ்

தமிழீழத்தின் அனைத்து வளங்களும் - பலங்களும் எமது விடுதலைப்போராட்டத்திற்கே சொந்தமாகும்.

அன்பான தமிழீழ மக்களே!

என்றுமில்லாத வகையில் சிறிலங்கா அரசுதமிழீழ அழிப்பு வேலைகளில் தனது முழுப் பலத்தையும் வளத்தையும் பிரயோகித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இத்தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருக்கும் அனைத்து அமைப்புகளும் சிறிலங்கா அரசிற்கு தங்களது முழு ஒத்துணைப்புக்களையும், உதவிகளையும் கொடுத்து வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இத்தீவிர இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளிலிருந்து எமது இனத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இங்கு ஓர் விடுதலைப்போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்விடுதலைப் போராட்டமானது இன்று, மேலும் மேலும் கூர்மைபெற்று ஒரு போராகப் பரிணாமம் கண்டுள்ளது.

இப்போர் காரணமாக எமது விடுதலை இராணுவத்திற்குப் புதிய தேவைகள் எழுந்துள்ளன. போராட்டம் கூர்மை அடைய, அடைய இத் தேவைகளும் அதிகரித்துச் செல்லும்.

போர் என்பது இரண்டு நாட்டு இராணுவங்களுக்கிடையில் நிகழ்வது.

இங்கே சிங்கள தேசத்தின் இராணுவத்திற்கும், தமிழர் இராணுவத்திற்கும் இடையில் போர் நடைபெறுகின்றது.

இப்போர் சிங்கள தேசத்தின் மண்ணில் நிகழவில்லை,

தமிழீழ மண்ணிலேயே நடைபெறுகின்றது.

தமிழீழம் சிங்களப் படைகளினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்களதேசத்தின் இராணுவம் தனது முப்படைகளையும் பயன்படுத்தி தமிழர்களின் தாயகமான தமிழீழத்தின்--மீது மும்முனைத்தாக்குதலைநடாத்தி எமது மக்களைக் கொன்றொழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ் இனஅழிப்பைத் தடுத்து நிறுத்தி எமது மண்ணை சிங்கள இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக தமிழர் இராணுவம் அளப்பரிய தியாகங்களைப் புரிந்து போராடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

போர் என்பது மிகப்பெரிய பொருட்செலவில் நடாத்தப்படுவது. போர் ஆயுதங்களின் பிரமாண்டமான செலவுடன் விடுதலை இராணுவத்தைப் பராமரிக்கவும் பெரிய அளவில் நிதி தேவைப்படுகின்றது.

அடக்குமுறையாளனின் கருவியாக இருந்து செயற்படும் அரச இராணுவத்திற்கு பொருட்செலவென்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்காது. அதை அரசாங்கமே பார்த்துக் கொள்ளும்.

- அதற்காக அன்னிய நாடுகளிடமிருந்து கடன் வாங்கும்
- அல்லது அன்னிய சக்திகளுக்கு நாட்டை அடைவு வைத்து நிதியைப் பெறமுனையும்
- அல்லது சொந்த நாட்டு மக்களின் உழைப்பையும் உறிஞ்சும்
- அல்லது மேற்கூறிய அனைத்தையும் செய்யும்.

ஆனால், உண்மையானதொரு விடுதலை இராணுவம் தனது நிதித்தேவைகளை மேற்குறித்த வகையில் பெறுவதில்லை.

அன்னிய சக்தி ஒன்று எமது மக்களின் விடுதலையை விரும்பி ஏற்று பொருள் உதவி புரியும் என எதிர்பார்ப்பது மடைமைத்தனம். அவ்விதம் வரமுனையும் உதவிகளும் கூட ஒரு துஸ்டநோக்கத்தைக் கொண்டதாகவே இருக்கும். இது வரலாறு கற்றுத்தந்த பாடம்.

எமது மக்களின் விடுதலையை எப்பாடுபட்டாவது நாம் தான் பெறவேண்டும்.

ஒரு விடுதலை இராணுவத்தின் தேவைகள் அனைத்தையும் மக்கள்தான் ஈடுசெய்ய வேண்டும்.

ஆக்கிரமிப்புப்படைகளுக்கு கெதிராக விடுதலைப் போராட்டத்தை நடாத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு இனம் அல்லது ஒரு தேசம் அந்த விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றிக்காக தனது வளங்கள் - பலங்கள் அனைத்தையுமே போராட்டத்திற்குத் தாரைவார்க்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஆக்கிரமிப்பை முறியடிக்க முடியும்.

தமிழீழம் அனைத்து வளங்களையும் கொண்ட ஒரு நாடு. மனிதவளம், மூளைவளம், தொழில்நுட்பவளம், பொருளாதாரவளம், இயந்திரவளம்--- என எமது வளங்கள் நீண்டுசெல்லும்.

- பொருளாதார பலமுள்ளவர்கள் போராட்டத்திற்காக நிதியை வாரிவழங்க வேண்டும்.
- தொழில்நுட்பவளமும், மூளைவளமும் உள்ளவர்கள் தங்களது ஆற்றலை போராட்டத்திற்கு வளங்க வேண்டும்.
- வாகனங்கள், மற்றும் இயந்திர சாதனங்களின் சொந்தக்காரர்கள் தங்களது வாகனங்களை அல்லது இயந்திரசாதனங்களை போராட்டத்திற்கு வழங்க வேண்டும்.
- இத்தகைய வளங்களுடன் தமிழீழப் பிரசைகள் அனைவரினதும் உடல் உழைப்பும் போராட்டத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

இதனுடைய அர்த்தம் தேவையானவற்றைவைத்துக்கொண்டு தேவைக்கு மின்சியிருப்பதை போராட்டத்திற்கு கொடுத்தல் என்பதல்ல.

மாறாக, தங்களது தேவைகளைச் சுருக்கிக் கொண்டு அனைத்தையுமே போராட்டத்திற்காக அர்ப்பணித்தல் என்பதையே குறித்து நிற்கின்றது.

தமிழீழத்தின் குடிமக்களாகிய எமது மக்களிடமிருந்து நாம் கேட்பது; போராட்டத்திற்காக பொருளை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருங்கள், உங்களது சேமிப்புக்களை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருங்கள், உடல்உழைப்பை அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருங்கள், அத்துடன் உங்களது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருங்கள்.

ஏனென்றால், இது எமது எதிர்கால சந்ததியின் சுதந்திரமான, வளமான வாழ்க்கைக்கான ஒரு போராட்டம். கேட்டால்தான் கொடுப்போம் என்ற அன்னியமனோபாவத்தைக் கைவிட்டு தேடிச்சென்று கொடுங்கள். இதை ஒரு நிர்ப்பந்தமாகவும், இடைஞ்சலாகவும் கருதும் மனோநிலையை உதறித்தள்ளி விடுங்கள். இவைகளெல்லாம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவைகள். இத்தேவைகளைத் தமிழீழ மக்கள்தான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் -- மற்றவர்களுக்கும் புரியவைங்கள்.

இப்போராட்டத்திலிருந்து எவருமே ஒதுக்கி வாழ முனையாதீர்கள். இதில் பங்கெடுக்க வேண்டியது தமிழீழக்குடிமக்கள் அனைவரினதும் கடமையாகும்.

இன்று, இக்கடமையானது உங்கள் முன் இருப்பதையிட்டுச் சஞ்சலமடையாதீர்கள். பெருமைப்படுங்கள்.

இது உங்களுக்கு மட்டும்தான் கிடைக்கும் ஒரு அரியசந்தர்ப்பம். எமது மூத்த சந்ததிக்கோ அல்லது, எமது அடுத்த அடுத்த சந்ததிக்கோ கிடைக்காத ஒரு அரிய வாய்ப்பு தற்போது எமது சந்ததிக்குக் கிடைத்துள்ளது.

அது என்னவெனில் எமது இனத்தின் விடுதலையை இரத்தம்சிந்தி, அர்ப்பணிப்புக்களுடன் போராடி, பெற்றுக்கொடுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு.

எமது தேசத்தை ஆக்கிரமிப்பாளனிடமிருந்து மீட்டுக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு.

இதற்காக தமிழீழத்தின் அனைத்து வளங்களும் - பலங்களும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

தமிழீழத்தில் இருக்கும் அனைத்து உயிர்களும், அனைத்துப் பொருட்களும், அனைத்து வளங்களும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கே சொந்தமாகும்.

இத்தகையவளங்களும்-பலங்களும் தான் வளர்ந்து வரும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை வெற்றியடையச் செய்யும்.

தமிழீழத் தனியரசை நோக்கி....

சீங்கள அரசு தமிழர்களுக்கு எதிராக முடி அளவிடாத ஒரு யுத்தத்தைக் கட்டிவிட்டு விட்டிருப்பதாலும், இந்த யுத்தமானது இன ஒழிப்புத் திட்டமாக போயுள்ளதால் பெற்றும்பாதாபம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தனது அரசியல் பாதை நோக்கி புதிய கொள்கைத் திட்டம் ஒன்றை பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறது. தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டவாதத்தில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாக அமைப்பீறவும் இந்தப் புதிய கொள்கைத் திட்டத்தை இக் கட்டுரை விவரமாக ஆராய்கிறது.

சென்ற ஆண்டு வைகாசி மாத ஆரம்பத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் பிரேமதாசா அரசுக்கும் மத்தியில் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பமானன. பதினாறு ஆண்டுகால ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றில் முதற் தடவையாக இந்த சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. இந்திய இராணுவத் தலைவர்களிடம் வட்டிபுக்கில் தொடர்ந்த யுத்த பயங்கரமும், தமிழின அழிப்பும், தென்விலங்கையில் தாண்டவமாடிய அரசு எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகளும் இந்தப் பேச்சுக்களுக்கு தூண்டுதலை அமைத்தன. அந்நிய ஏகாதிபத்திய இராணுவத்தை வெளியேற்றிவிட்ட வேண்டும் என்ற ஒத்திசைவான கருத்தில் புலிகள் - அரசு பேச்சு சினைகூட்டின. மோசடியான தேர்தலை நடாத்தி, தனது அடிவருடிகளை பதவியில் ஏற்றியது. இறுதியில், மாகாண சபையில் எவ்வித ஆட்சியதிகாரங்களும் இல்லை என்பதை பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொண்ட ராஜீவ் அரசு அதிகாரப் பரவலாக்கலை வலியுறுத்திவந்தது.

எடுத்துவிளக்கி, மாகாண சபைத் திட்டம் தமிழீழ மக்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்திசெய்யத் தவறிவிட்டதென பிரபாகரன் குறிப்பிட்டுக்காட்டினார். பிரபாகரனின் விளக்கங்களை ராஜீவ் காந்தி ஏற்றுக் கொண்டபோதும் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவதில் மட்டும் அவசரம் காட்டினாரேயன்றி தமிழ் பேசும் மக்களின் நலனில் சிரத்தை காட்டவில்லை. இந்திய அரசின் இந்த தவறான அணுகுமுறை காரணமாகவே இந்தியாவிற்கும் புலிகளுக்கும் மத்தியில் முரண்பாடு முற்றி பின்னர் மோதலாக வெடித்தது. யுத்த காலத்தின்போது மாகாண சபைத் திட்டத்தை செயற்படுத்த இந்திய அரசு முனைந்தது. மோசடியான தேர்தலை நடாத்தி, தனது அடிவருடிகளை பதவியில் ஏற்றியது. இறுதியில், மாகாண சபையில் எவ்வித ஆட்சியதிகாரங்களும் இல்லை என்பதை பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொண்ட ராஜீவ் அரசு அதிகாரப் பரவலாக்கலை வலியுறுத்திவந்தது.

செபித்து விடுதலைப் புலிகள் சர்வகட்சி மாநாட்டிடுவதற்கு முற்றாக விவகிக்கொண்டனர். ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவின்றி இழுப்பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்த அதேவேளை, தமிழீழத்தில் அரசியல் சூன்ய நிலை நீடித்ததால் அரசின் நோக்கில் புலிகளுக்கு சந்தேகம் எழுந்தது. தமிழீழத்தில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அரசியல் நிர்வாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதை அரசு விரும்பவில்லை. இதனால் புலிகளின் நிபந்தனைகளை

தட்டிக்கழித்தது. இதே சமயம், தமிழீழத்தில் சிங்கள இராணுவத்தினரும், பொலீஸாரும் கெடுபிடிக்கும் அத்துமீறல்களும் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. முகாம்களுக்குள் முடங்கியிருக்க விரும்பாத இராணுவம் புலிகளின் காவல் அரண்களை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேற முனைந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட மோதல்கள் போராக வெடித்தது. போர் நிறுத்தத்திற்கு புலிகள் இணங்கியபோதும் சிங்கள ஆயுதப் படைகள் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்

அதாவது,
1) சிங்கள ஆளும்வர்க்கத்தின் பிரதிவாதிக்க கொள்கை மீறும் அணுகுமுறையிலும் எவ்வித மாற்றமும் நிகழவில்லை. நிகழும்போவது மில்லை.
2) சிங்கள அரசானது தமிழ் மக்களை தனது பிரச்சனாகவோ அல்லது இந்த நாட்டின் குடிமக்களாகவோ கருதவில்லை. மாற்றாக, அந்நியர்களாகவும், வெளியேற்றத்திற்காகவும், அழிக்கப்படுவோம் என்று நினைக்காமல் கருதுகிறது.
3) ஒற்றையாட்சியின்கீழ் தமிழ் மக்கள் வாழும் அமைதிப்பற்றும் அரணியல் தீர்வுத் திட்டங்கள் இனி நடைமுறை சாத்தியம் ஆகப்போவதில்லை. இதற்கான காலம் கடந்து விட்டது.
4) எதிர்காலத்தைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த தாய்மண்ணில் சுயநிர்ணய உரிமையும் இதைமையும் உடையவர்களாக, பரிபூரண மானில்கயாட்சியுடன் வாழ வேண்டும். அல்லாது போனாலும் பிரதேச ரீதியாகப் பிரித்து, தமிழீழத் தனியரசை அமைத்து சுதந்திர தேசத்தவராய் வாழ வேண்டும்.

நிறைவேற்றாமல் காலத்தைக் கடத்திவந்தது.

தமிழீழத்தில் அரசியல் வெறுமை நிலையை திட்டமிட்டு நீடித்துவந்த பிரேமதாசா அரசு, தனது ஆட்சி அதிகாரத்தை தமிழீழப் பகுதிகளில் பல்படுத்த முனைந்தது. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ அமைப்பைக் கலைத்து, சிங்கள இராணுவமே அதிகாரத்தை கைப்பற்றிவிட்டது. இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர். இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர். இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர்.

தன. தமிழீழம் எங்கும் போர் விரிவடைந்தது.

மீண்டும் தமிழ் இன அழிப்பு

இம்முறை யுத்தம் என்று மில்லாதவாறு தமிழ் மக்கள் மீது எவ்விதப்பட்ட முடி

இதன் பிரகாரம்,
சிறீலங்கா அரசின் ஒற்றையாட்சி யாப்பரை விடுதலைப் புலிகள் பிரகாரித்துள்ளனர். சிறீலங்காவின் ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்பின்கீழ் தமிழர் தேசிய பிரச்சனைக்கு ஒரு

புலிகளின் புதிய பிரகடனம்

இந்திய - புலிகள் போர்

மாகாண சபை அமைப்பு எவ்வகையிலும் தமிழீழ மக்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்திசெய்யும் ஒரு தீர்வுத் திட்டமாக அமைக்கவில்லை என்பதுதான் புலிகளின் நிலைப்பாடு. இந்தத் திட்டம் இவ்வகை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்டபோது அதனை புலிகள் இயக்கம் எதிர்த்தது. ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடுவதற்கு முன்னராக எமது தலைவர்திரு. வே. பிரபாகரன் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தியை டில்லியில் சந்தித்த பொழுது மாகாண சபை அமைப்பினுள்ள குறையாடுகளை கட்டிக்காட்டினார். தமிழ் மண்ணையும் மக்களையும் பாதுகாக்கும் எந்தவித உருப்படியான அதிகாரங்களும் மாகாண சபை அமைப்பில் இருக்கவில்லை என்பதை கட்டிக்காட்டி, சிறீலங்கா ஜனாதிபதிக்கும், மத்திய அரசுக்கும், சிங்களப் பேரமைப்பினுள் பாராளுமன்றத்திற்கும் ஏகபோக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக

முன்வைப்பதே பிரேமதாசா அரசின் நோக்கமாக இருந்தது.

மாகாண சபையை ஒரு நிரந்தரத் தீர்வாக ஏற்க முடியாதென கொழும்பு பேச்சுக்களின் போது விடுதலைப் புலிகள் பரிசீலனாக்களை அறிவித்தனர். மாகாண சபையை ஒரு இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பாக ஏற்று, தேர்தலின் பின்னர் தமிழின தேசிய பிரச்சனை குறித்து பேச்சுக்களைத் தொடரலாம் என்று புலிகள் வலியுறுத்தினர். அதே சமயம் மாகாண சபைத் தேர்தலில் பங்குகொள்வதாயின் அரசியல் அமைப்பின் ஆறாவது சட்டத் திருத்தம் நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும் எமது இயக்கம் முன்நிபந்தனை விதித்தது. இந்த முரண்பாடான நிலைப்பாடு காரணமாக புலிகள் - அரசு பேச்சில் விரிசல்கள் விழுந்தன. புலிகளுடனான பேச்சுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை விரும்பும் நோக்கில் அரசு, ச. பி. ஆர். எஸ். எவ்வை பேச்சுக்கு அழைத்தது. சர்வகட்சி மாநாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. இதனை ஆட்

தின் இராணுவ அமைப்பைக் கலைத்து, சிங்கள இராணுவமே அதிகாரத்தை கைப்பற்றிவிட்டது. இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர். இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர். இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர். இதைப்பற்றி புலிகள் மிகவும் கோபமடைந்தனர்.

அளவிடாத யுத்தமாக உருவெடுத்திருக்கிறது. அதாவது, இந்த யுத்தம் தமிழ் இன ஒழிப்பு இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறது. போர் ஆரம்பமாகி இரு வாரங்களுக்குள் மட்டும் கிழக்கிலங்கையில் இரண்டாயிரம் அப்பாவித் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல லட்சம் மக்கள் தங்கள் சொந்தக் கிராமங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டு அகதிகளாகப்பட்டிருக்கின்றனர். குடிமனைகள் மீது திட்டமிட்டு நடாத்தப்பட்டவரும் விமானக் குண்டு வீச்சுக்கள், ஹெலிகாப்டர்க்குதல் பிரங்க் 'செல்' வீச்சுக்கள், தமிழ் பகுதிகளுக்கு ஊடுருவும் ஆயுதப் படைகளின் வருகை தளமளவான வெறியாட்டம், அரசால் தினிக்கப்பட்ட குள்ள பொருளாதாரத் தடைகள் - இவை அனைத்தும் தமிழரை இனரீதியாக ஒழித்துக் கட்ட வேண்டுமென்ற நாசகார நோக்குடன் நடாத்தப்படுகிறது. இன ஒழிப்புப் பேரோக்காகக் கொண்ட இந்த அரசு பயங்கரவாத யுத்தத்திலிருந்து நாம் சில உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நிரந்தரத் தீர்வு காணமுடியாத என்பதே புலிகளின் நிலைப்பாடாகும்.
தமிழர் ஊரோடு அரசியல் யாப்புகள் - 1972ம் ஆண்டு சட்டமாகப்பட்ட புதிய குடியரசு யாப்பும், பின்னர் 1978ம் ஆண்டு ஜெனவர்த்தனா அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய அரசியல் அமைப்புத்திட்டமும் தமிழ் மக்களின் நலன்களை யும் அபிவிருத்திசெய்யும் முற்றாகப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் மக்களது பிரதிநிதிகளின் ஒப்புதலின்றி, ஒரு தலைப் பட்சமாக, சிங்களப் பேரமைப்பினுள் மக்களின் நலன்களையும், சிங்களப் பேரமைப்பினுள் மக்களின் நலன்களையும் இதை யாப்புகள் சமீபத் தமிழினத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட மாபெரும் வரலாற்று அநீதியின் சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன.
சிங்கள மொழிக்கும் பெளத்த மதத்திற்கும் ஏகபோக அந்தஸ்து வழங்கும் முடிவானதே தலைவரும், சிங்கள தேசமாகச் சித்தரித்து, 'பிரதேச ஒருமைப்பாடு' என்ற

ஆடி 1990

ஒற்றைத் தேசியக் கோட்டாட்டை வலியுறுத்தும் இந்த யாப்பு, சிங்கள இனத்தின் தேசியத்திற்கு மகத்தான முக்கியத்துவம் வழங்குகிறது. தமிழரின் தேசிய தனித்துவம், தமிழ்த் தாயகப் பூமி, தமிழ்க் கலாச்சாரம் என்பவற்றிற்கு இந்த அரசியலமைப்பில் எவ்வளவு அடங்காது? இல்லை, அவர்கொருமட்டில்லை, சிங்களதேசமாகிய சிறிலங்காவில் வதியும் பல்வேறுசிறுபான்மைக் குழுக்களில் தமிழரும் ஒருசிறு குழு என்ற ரீதியில் தமிழினத்தை சித்தரிக்கிறது இந்த யாப்பு.

சிங்கள யோனவாதத்தின் சட்டவடிவமான இந்த ஒற்றையாட்சி யாப்பின் கீழ் தமிழ் மக்களின் தேசிய பிரச்சனையை அணுகவும் முடியாது; நீக்கவும் முடியாது.

தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம், அவர்களது பிரச்சனை ஒரு தேசிய இனப்பிரச்சனை, என்ற அடிப்படையான எதிர்த்த அரசியல் நிலையைக் கூட்டி இந்த யாப்பு ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறது.

தமிழ் மக்கள் ஒரு தனித்துவமான தேசிய இனம் என்ற ரீதியில் அவர்களுக்கு தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு. அதாவது, தேவை ஏற்படின், பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைக்கும் உரிமை தமிழருக்கு உண்டு, என்ற அரசியல் உரிமைக்கு ஆப்பு வைப்பது போல இந்த யாப்பின் ஆறாவது சட்டத்திற்கு உரிமை அமைப்பை பெற்றிருக்கிறது.

எனவேதான், சிறிலங்காவின் ஒற்றையாட்சி யாப்பின் கீழ் தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வு காண முடியாது என்பதை எமது விடுதலை இயக்கம் அன்றும் இன்றும் வலியுறுத்தி வருகிறது.

மாகாண சபைத் திட்டம் சிறிலங்காவின் ஒற்றையாட்சி யாப்பின் கட்டமைப்பின்

கீழ் அமைகிறது. எனவே, இந்த மாகாண சபைத் திட்டம் தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வாக அமையப்போவதில்லை, மாகாண சபைக்கு வழங்கப்போவதாக கூறப்படும் அரசியல் பரவலாக்க அதிகாரங்கள் எதுவும் ஒற்றையாட்சி யாப்பின் சட்ட அதிகார வரம்புகளை மீறுவதாக அமையாது. எனவே, மாகாண சபைத் திட்ட வடிவமைப்பிற்குள் தமிழரின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாண முடியாது. இதனை ஒரு தீர்வுத் திட்டமாகவும் நாம் ஏற்க முடியாது.

மாகாண சபை அமைப்பை ஒரு இடைக்கால நிர்வாக ஒழுங்காக ஏற்படுத்த முடிகாது.

சிறிலங்கா அரசின் ஒற்றையாட்சி யாப்பை விடுதலைப் புலிகள் நிராகரித்துள்ளனர். சிறிலங்காவின் ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்பின் கீழ் தமிழர் தேசிய பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காண முடியாது என்பதை புலிகளின் நிலைப்பாடாகும்.

இயக்கம் முன்பு இணங்கியது என்பதை எமது மக்கள் அறிவர். அன்று நிலவிய சமாதான சூழலில், ஒரு சனநாயக தேர்தலை சந்தித்து, தமிழ் மக்களின் பரந்துபட்ட ஆதரவு எமக்குண்டு என்பதை சர்வதேச சமூகத்திற்கு நிரூபித்துக் காட்டவும், மக்களுக்கான நிவாரண புனர்வாழ்வு வேலைகளை துரிதப்படுத்தவும் மாகாண சபையை ஒரு இடைக்கால நிர்வாகக் கருவியாக நாம் பயன்படுத்த தீர்மானித்தோம். அதுவும், சிங்கள அரசு ஆறாவது சட்டத்திற்கு தீர்வு தீர்க்கி, சிங்களக் குடியேற்றத்தை நிறுத்தி, சிங்கள இராணுவ ஆதிக்கத்தை தமிழ்ப் பகுதிகளில் குறைத்து,

வறு, சிறிலங்காவின் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் எவ்வித இடைக்கால தீர்வையும் நாம் ஏற்கக் கொள்ள முடியாது என்பதுதான்.

பிரேமதாசா அரசு தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சனைக்கு உண்மையில் தீர்வு காண விரும்பினால்,

முதலில், ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்பை மாற்றியமைக்க முன்வர வேண்டும். இரண்டாவதாக, தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரித்து, அவர்

மாகாண தமிழ்ப் பொலீஸ் அமைப்பை உருவாக்கி, தமிழ் மக்கள் மீது நல்லெண்ண சமீக்கைகளை காட்டினால் மட்டுமே நாம் அரசியல் நிரோட்டத்தில் இறங்கத் தீர்மானித்தோம்.

தமிழீழத் தனியரசு

ஆனால், இன்றைய எதிர்த்த புறநிலைகள் வேறு. எமது மக்களுக்கு எதிராக ஏவப் பட்டுள்ள யுத்தத்தின் தன்மையும், அதனால் எழுந்துள்ள பூதாசிரமண பிரச்சனைகளும் சிங்கள அரசின் தமிழர் விரோத நடவடிக்கைகளும் எமது அணுகுமுறையில் அடிப்படையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதா

கனது பிரச்சனையை ஒரு தேசிய இனப் பிரச்சனையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

முன்றாவதாக, வடகிழக்கு மாகாணத்தைக் கொண்ட தமிழீழப் பிரதேசத்தை தமிழீழ மக்களின் தாயகப் பூமியாக அங்கீகரித்து, அதன் பிரதேச ஒருமைப் பாட்டை கொண்டுவர வேண்டும்.

நான்காவதாக, தமிழீழ மக்களின் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

தமிழீழ மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரித்து, அவர்களது தாயகப் பூமியின் பூகோள் ஒருமைப்பாட்டை கொண்டுவர வேண்டும். அவர்களது தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்று, பூரணமான அரசியல் அதிகாரங்களுடைய மானில சுயாட்சித் திட்டம் ஒன்றை சிங்கள அரசு முன்வைக்கும்மாளால் அதனை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

தமிழீழ மக்களின் தேசிய இனப்பிரச்சனை எவ்வித தீர்வுமின்றி நாற்பது ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக இழுப்பட்டு வருகிறது. நாகரீகமான முறையில் தமிழ் மக்களுக்கு நிதி வழங்க சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் அன்றும் இன்றும் தயாராக இல்லை, சிங்கள வல்லாதிக் கத்தை திணிக்கும் ஒற்றையாட்சி யாப்புகளை சட்டமாக்கி, தமிழீழ மக்களை இரண்டாம் தரப் பிரசைகளாக, அந்நிய குடிமக்களாக அடக்கி வைத்திருக்கவே சிங்களப் பேரினவாதிகள் விரும்புகின்றனர். ஒற்றையாட்சி முறையை மாற்றியமைத்து சமஷ்டியமைப்பு வடிவத்தில்

தமிழர் களுக்கு மானில சுயாட்சி வழங்க எந்தவொரு சிங்கள அரசியல் கட்சியும் தயாராக இல்லை. நாற்பது ஆண்டுகால கசப்பான வரலாற்று அனுபவத்தில் நாம் கண்ட உண்மை இது. இந்த இனவாத வரலாற்றுப் போக்கிற்கு பிரேமதாசா அரசும் விதிவிலக்கான தல்ல. ஒற்றையாட்சி முறையை மாற்றியமைக்க பிரேமதாசா அரசு தயாராக இல்லை, பிரேமதாசாவின் பேச்சுக்களும் பிரகடனங்களும் இந்த நிலைப்பாட்டை தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதன் காரணமாகவே, பிரேமதாசா அரசும் இராணுவத் தீர்வை விரும்புகிறது.

தமிழீழ மக்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உருப்படியான, நிரந்தரமான தீர்வுத் திட்டம் எதனையும் முன்வைக்க மறுத்து, பிரேமதாசா அரசு இன ஒழிப்பு யுத்தத்தை தொடர்ந்து நாம் என்ன செய்யலாம்? எமக்குள்ள மாற்று வழி என்ன?

எம்மை அழிக்க முனையும் சிங்கள இனவாத அரசுகளை எதிர்த்து நின்று போராடுவதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழி இல்லை.

எமது உரிமைகளை நாமே போராடி வென்றெடுப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.

தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.

சிங்கள அரசானது இராணுவத் தீர்வை கடைப்பிடித்து, இன ஒழிப்பு யுத்தத்தை தொடர்வதன் மூலம் தமிழீழத் தனியரசு உதயமாகும் வரலாற்றுப் புற நிலைகளை உருவாக்கி வருகிறது.

பயணம் தொடரும்! பயணம் தொடரும்!!
பாதைகள் நீண்ட பொழுதும்;
இவர்களின் பயணம் தொடரும்!

தோள்களில் தங்கள் தோழனைச் சுமந்து,
புலரும் பொழுதில் பயணம் தொடரும்.
நெஞ்சில் விடுதலை நெருப்பைச் சுமந்து,
நீண்ட வழியில் சுவடுகள் பதியும்.
எதிரே தெரியும் எதிரியின் பாசறை
எரியும் வரையும் பயணம் தொடரும்.

ஏந்தும் தோள்களில் எத்தனை பெருமை.
இருக்கும் வீரனில் எத்தனை உறுதி.
கனவுகள் சுமந்த இவர்களின் வழியில்
கவலைகள் ஏதும் வருவதே இல்லை.
வெற்றியின் எல்லைகள் 'கிட்டும்' வரைக்கும்,
வீரர்கள் ஓய்ந்து விடுவதும் இல்லை.

காற்றும், மழையும் வரலாம்; எனினும்
கால்கள் நடக்கும், தோள்கள் சுமக்கும்
வீரனைச் சுமக்கும் வீரரின் நெஞ்சில்
விடுதலை உணர்வே விளையும்! விளையும்!!

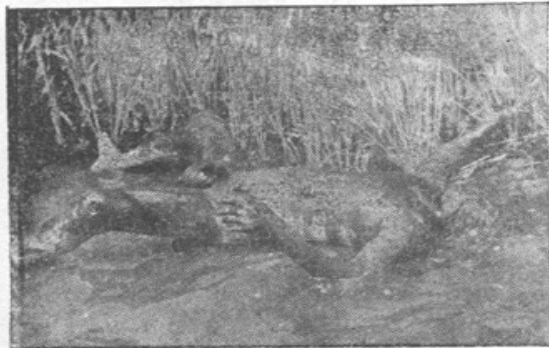
இரத்தக் கறையடிந்த நாட்கள்

13.06.1990

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள ஒருபின்னையார் கோயிலைக் குண்டு வைத்துத் தகர்த்த சிங்களப் படைமீனர், அக்கோயிலைக் கற்றியுள்ள பகுதியிலும், அம்பாறை மத்திய முகாமைச் (Central Camp) கற்றியுள்ள பகுதியிலும் 100ற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்களை வெட்டிக் கொலை செய்தனர்.

15.06.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள ஜெயபுர என்னும் இடத்தில் பஸ் ஒன்றைச் சென்று கொண்டிருந்த 13தமிழ்மக்களை சிங்கள இராணுவத்தினர் வழிமறித்துக் கொலைசெய்தனர்.

அம்பாறையில்.....

16.06.1990

கடந்த 3 நாட்களாக திருக்கோணமலை நகரப்பகுதியில் 100ற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்களை சிங்கள இராணுவத்தினரும், சிங்களக் காவலர்களும் மாகச் சேர்ந்து வெட்டிக் கொலை செய்தனர்.

18.06.1990

திருக்கோணமலையின் எல்லைக் கிராமங்களான கப்பற்றுறை, வெள்ளைமணல், கம்பர்மலை ஆகிய ஊர்களின் மீது சிங்கள முப்படைகளும் கடந்த 3 தினங்களாக நிகழ்த்திய தாக்குதலில் 40ற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

18.06.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள சின்னகுடா என்னும் இடத்தில் 40 தமிழ் மக்கள் சிங்களக் காவலர்களால் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

19.06.1990

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள ஊற்றுச்சேனை என்னும் இடத்தில் 9 தமிழ் மக்கள் சிங்களக் காவலர்களினால் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

20.06.1990

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள கொக்குவில் என்ற இடத்தில் உலங்குவானூர்தி ஒன்று குண்டு வீசித் தாக்கிய போது ஒரு வீட்டிலிருந்து ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 5 பேர் உட்பட 8 தமிழ்மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

21.06.1990

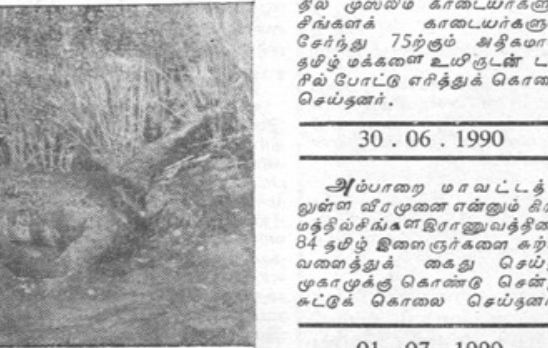
திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள சின்னகுடா என்ற இடத்தில் சிங்கள இராணுவத்தினர் 14 தமிழ் மக்களை எரி கின்ற டயரில் உயிருடன் போட்டுக் கொலை செய்தனர்.

21.06.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கந்தளாய் என்ற இடத்தில் 13 தமிழ் மக்களை சிங்கள இராணுவத்தினர் சுட்டுக் கொன்றனர்.

22.06.1990

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள காரைதீவு எனும்

30.06.1990

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள கல்முனை என்ற இடத்தில் முஸ்லிம் காவலர்களும் சிங்களக் காவலர்களும், சேர்ந்து 75ற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்களை உயிருடன் டயரில் போட்டு எரித்துக் கொலை செய்தனர்.

01.07.1990

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள வீரமுனை என்னும் கிராமத்தில் சிங்கள இராணுவத்தினர் 84 தமிழ் இளைஞர்களை கற்றி வளைத்துக் கைது செய்து முகாமுக்கு கொண்டு சென்று சுட்டுக் கொலை செய்தனர்.

05.07.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள, மூதூர் பிரதேசத்தில் சிங்களப்படைகள் விமானத்திலிருந்தும், உலங்குவானூர்திகளிலிருந்தும் (ஹெலி) நாடாத்திய குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலில் 30ற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 40ற்கும் அதிகமானோர் காயமடைந்தனர்.

திருக்கோணமலையில்.....

06.07.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள மட்டக்களம், நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் 10 தமிழ்ப் பெண்களை பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கிய சிங்கள இராணுவத்தினரும் ஊர்காவல் படையினரும், அப்பெண்களுடன் சேர்ந்து 30 தமிழ் மக்களை கழுத்திலிட்டு சுட்டு கொலை செய்தனர்.

23.06.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள 3ம்கட்டை, 6ம்கட்டை, சாம்பல்தீவு ஆகிய ஊர்களில் சிங்களப் படைகளினாலும், சிங்களக்காவலர்களினாலும் படுகொலை செய்யப்பட்ட 35 தமிழ் மக்களின் சடலங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

06.07.1990

07.07.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கந்தளாய் என்ற இடத்தில் 12 முஸ்லிம் மக்கள் உட்பட 24 தமிழர்களை முஸ்லிம் காவலர்களும், சிங்களக் காவலர்களும் மாகச் சேர்ந்து சுட்டுக்கொலை செய்து வீட்டு, டயர் போட்டு எரித்தனர்.

07-10.07.1990

இந்த திகதிகளுக்கு உட்பட்ட நாட்களில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிண்ணியா என்ற இடத்தில் 8 தமிழ் மக்களை சிங்களக் காவலர்களும், முஸ்லிம் காவலர்களும் மாகச் சேர்ந்து உயிருடன் டயர் போட்டு எரித்துக் கொலை செய்தனர்.

மட்டக்களப்பில்.....

07-10.07.1990

இந்த திகதிகளுக்கு உட்பட்ட நாட்களில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள வீரமாதகர் எனும் கிராமத்தில் சிங்களக் காவலர்களினால், 4,5 வயதுக் குழந்தைகள் உட்பட 35 தமிழ்மக்கள் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

10.07.1990

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள கல்முனை என்ற இடத்தில் கறுப்பு உடை அணிந்த சிங்களக் கொலைக்குப்பலினாலும், முஸ்லிம் காவலர்களினாலும் 31 தமிழ் மக்கள் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டனர், த வைத்து எரிக்கப்பட்டனர்.

11.07.1990

வடபகுதியிலிருந்து தமிழ் அகதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு தமிழகம் சென்று கொண்டிருந்த படகு மீது சிங்களக் கடற்படையினர் சீரங்கியால் தாக்கியபோது 21 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

12.07.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலாவெளி என்ற இடத்தில் சிங்களப்படையினர் 35 தமிழ் மக்களைக் கைது செய்து, பின்னர் சுட்டுக் கொலை செய்தனர்.

13-14.07.1990

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலாவெளி எனும் ஊரில் அகதி முகாமு ஒன்றிலிருந்து சிங்களப்படை மினரால் கைது செய்யப்பட்ட 14 தமிழ்மக்கள் சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்டனர். இவர்களில்

2 பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். கொலைசெய்யப்பட்டனர்.

14.07.1990

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மாடறுத்தமுனை என்ற கிராமத்தில் சிங்களப்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டிருந்த 28 தமிழ் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டு, எரிக்கப்பட்டனர்.

14.07.1990

வடபகுதியில் இருந்து தமிழகத்தின் கிராமங்களில் நோக்கி அகதிகளாகச் சென்று கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணப் படகு ஒன்றின் மீது சிங்களக் கடற்பு

படையினர் நாடாத்திய ரீங்கித் தாக்குதலில் 24 தமிழ் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இவர்களின் சடலங்கள் யாழ்ப்பாணக் கரைகளில் ஒதுங்கின.

14.07.1990

யாழ்ப்பாண நகரத்தின் மீது சிங்கள வான் படையினர் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலில் 5 தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 6 பேர் காயமடைந்தனர்.

16.07.1990

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கொக்கட்டிச்சோலை, முனைக்காடு ஆகிய கிராமங்கள் மீது சிங்கள வான் படையினர் "அவ்ரோ" விமானத்திலிருந்து மேற்கொண்ட குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலில் 10 தமிழ் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 10 பேர் படுகாயமடைந்தனர்.

17.07.1990

மட்டக்களப்பு தொலைத் தொடர்பு திணைக்களத்துக்கு முன்னால் 9 தமிழ் மக்களின் உடல்கள் சிங்கள இராணுவத்தால் டயர் போட்டு எரிக்கப்பட்டன.

19.07.1990

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் எரிந்து கருகிய நிலையில் 35 தமிழ் மக்களின் உடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பழகாமத்தில் 9 சடலங்களும், கோவில் போரைதீவில் 12 சடலங்களும் பெரிய போரைதீவில் 8 சடலங்களும், வெள்ளாவெளியில் 5 சடலங்களும், கற்பேணையில் ஒரு சடலமும் இம் 35 சடலங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

த்யாபரன்! அவ்வளவு நிறமற்ற மெலிந்த அழகான தோற்றம், அவனுக்கு இருபத்தைந்து வயது தான். ஆனாலும் எம்.பெ.எனின் விடுதலைக்காக நீண்ட நாட்கள் போராடியவன் இன்று தன் நிலைவுகளை மட்டும் விதைத்து விட்டு...

வன் வி மன் ணி ல் ஒரு கிராமத்தில் அமைதியாக வெளி நடவடிக்கைகளில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டாமல் வாழ்ந்த தயாபரனை சுற்றி நடந்த சமூகத்தின் மாறுதல்கள் ஒரு போராணியாக உருவாகி இருந்தது, உண்மைதான்.....

இராசேந்திரங்கும் - இங்கு தான் தயாபரன் பிறந்தான், இது வன்னியின் ஆதிக்கிராமங்களில் ஒன்று, அந்தக் குளத்தையும் அதன் கீழிருந்த வயல்களையும் நம்பி அங்கே மக்கள் காலங்காலமாக வாழ்ந்தார்கள். அது ஒரு எல்லைக் கிராமமும் ஆகும்.

அதன் அருகில் இன்னொரு தமிழ்ச் சிறாமமான பாவற் குளத்தில் மேலும் மேலும் சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே நேரம் பாவற்குளத்தின் உட்பக்கமாக இருந்ததால் "உட்குளம்" என அழைக்கப்பட்ட குளத்தை உலுக்கினர் என்ற பெயர் மாற்றத்தோடு சிங்களக் கிராமமாக உருவாகினார்கள். இவ்வெறி ஊட்டப்பட்ட புதிய சிங்களவர்களின் வருகையும் அவர்களது அடாவிடத்தனங்களும் தமிழ் மக்களின் மனங்களில் அச்சத்தையும், மெறுப்பையும் ஏற்படுத்தின. காலப்போக்கில் பாவற் குளத்திலிருந்தும் அதன் அயற்கிராமங்களிலிருந்தும் தமிழ் மக்கள், குடியேற்றப்பட்ட சிங்களக் காலடர்களினாலும், சிறிலங்கா படைகளினாலும் மிக்க கொடுமையுடைய விரட்டப்பட்டார்கள். அந்த நிலைவு எதிர்பார்த்ததுதான். ஏனெனில் பாவற்குளமும் அதையொட்டிய பெரும் வயல் நிலங்களும் மிகவும் வளமானவை அத்தோடு அவை சிங்கள எல்லைகளோடு இணைந்திருந்தன. இந்தக் கிராமங்களின் இழப்புகளின்தொடர்ச்சியாக அடுத்தது இராசேந்திரங்குளமிருந்தது.

இவையெல்லாம் தயாபரனின் கண் முன்னாலேயே நடந்தது. தன்னுடைய அயற்கிராமங்கள் பறி போனதும், தனது மக்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதும், அவனை ஒரு போராணியாக உருவாக்கி இருந்தது. 1984ஆம் ஆண்டுப் பகுதியில் அவன் தன்னை இயக்கத்தில் இணைத்துக் கொண்டான். புலிகளின் வேது பயிற்சி முகாமில் பயிற்சியைப் பெற்றபின் வவுனியாமாவட்டத்தில் போராட்ட நடவடிக்கைகளில் இவன் பங்குபற்றித் தொடங்கினான். அங்கு போராட்டம் கருக்கடிய காலம், அங்கு வாழ்ந்த மக்களது உரிமைகளை அவர்களுக்கு வலியுறுத்தி அவர்களுக்கு தெரிபாக்கிய பண்புடைய வன் படுத்தப்படும் வன் முறைக்கு எதிராக போராட்ட மக்களை தயார்படுத்த வேண்டிய நிலை இருந்தது. அத்துடன் புதிய போராணிகளை இணைத்து இயக்கத்தையடிப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் இருந்தது.

தயாபரன், போராட்டக் களத்தில் இறங்கியவுடன் முதலில் எமது விவசாயப் பண்ணைகளில் திறநான், அதன் பின் சிறிய பயிற்சி முகாமொன்றிற்கு பொறுப்பாளனாகவும் இருந்து புதிய போராணிகளை உருவாக்கினான். இந்த முகாமில் தான் தயாபரனின் திறமையும் ஆன

மையும் அடையாளம் காணப்பட்டது. இதன்பின்பு தாக்குதற் பிரிவொன்றிற்கு பொறுப்பாளனாக தயாபரன் நியமிக்கப்பட்டான்.

தமிழீழத்தின் எல்லைப்புற மாவட்டமான வவுனியா பரந்த பிரதேசத்தை உள்ளடக்கியது. எல்லையோரக் கிராமங்கள் சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் பறிபோயிருந்தன. சிங்கள படை முகாம்கள் எங்கும் பரந்திருந்தன. அப்பகுதியில் எமது தாக்குதற் பிரிவொன்றின் நடவடிக்கைகள் இலகுவானதல்ல, மிகவும் சிரமமானது.

எங்கள் எல்லையோர கிராமங்களிலிருந்து சிங்களவர்களை அகற்றுவதற்காகவும் ஆயுதங்களும் கைப்பற்றுவதற்காகவும் அவர்கள் எதிரிகளுடன் அடிக்கடி மோதவேண்டி இருந்தது. நீண்ட தூர நடைப்பு பயணங்கள், உணவற்றது, நீர்ற்று - சில வேளைகளில் அவர்களின் தொடர்புகள் கூட அற்றுப் போய்விடும். ஆனால் அவர்கள் எங்கோ ஒரு முறையில் எதிரிக் கெதிராகப் போராடிக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் முகா

மிற்கு திரும்பிய பின்பு தான் அவர்களுடைய பயணத்தின் கடினங்களும், சாதனைகளும் இழப்புக்களும் எங்களிற்குத் தெரியவரும். உண்மை தான் எங்களின் உயிர்த் தோழர்களில் ஒருவனை நாம் இழந்திருப்போம். இழப்பின் தாக்கம் எங்கள் வெற்றிகளை எல்லாம் மறைத்திருக்கும்.

இந்த நிலையில் தான்... இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தமும், போர் ஓய்வு காலமும் ஏற்படுகிறது. அந்நேரத்தில் சமூகவீரோத சக்திகளில் வாம் வவுனியா நகரை தம் தளமாக்கி நிலைபெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஒரு தினத்தில் புனொட்டியனாரால் கப்பல்தளம், கண்ணன், கைலை என புலிகளின் உறுப்பினர்கள் பலர் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

நாங்கள் எம் தோழர்களின் இழப்புகளை தாங்க முடியாது தவிப்பதும் அதன் விளைவாக சினம் கொள்வதும் வழமைதான். அதுவும் ஆயுதமற்ற நிலையிலிருந்த எம்மிது ஒரு போரினை தெடுத்த புனொட்டியனாரை எம்மால் மன்னிக்க முடியவில்லை. இதன் விளைவாக கல்பாய்ந்த வெட்டையில் இருந்து புனொட்டியனாரின் முகாம் எம்மால் அழிக்கப்படுகிறது. இத்தாக்குதலின் ஒருபகுதிக்கு கப்பன், மகேந்திரமும், தயாபரனும் தலைமை ஏற்று வழிநடத்தினார்கள். அச்சமூகவீரோதிகளின் கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களும் அன்று எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டன. சிங்கள இராணுவ முகாம்களுக்கு அருகிலேயோ இந்திய படை முகாம்களுக்கு உள்ளேயோ கூட தமக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை அச்சமூகவீரோதிகள் அதன் பின்பு புரிந்து கொண்டார்கள்.

இந்தியா, இலங்கை அரசுடனும், சமூகவீரோத சக்திகளுடனும் இணைந்துகொண்டு எங்கு எதிராக போர் தொடுத்த நேரம் தயாபரன் தன் படை அணியினருடன்

யினர் கொல்லப்பட்டு I பிறன் L.M.G. யும் 7 S.L.R., துப்பாக்கிகளும் எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டது) மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தாக்குதல் சம்பவங்கள் எங்கள் மக்களின் மனங்களில் நம்பிக்கையை விதைத்ததுடன். அரணொரால் திட்டமிடப்பட்டு சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி பரவல் தொடங்கிய சிங்களக் குடியேற்றங்களையும் நிறுத்தின.

இதன் பின் சில காலங்கள்தலைவருடன் திறப்பிசிறும்பவும் தயாபரன் வவுனியா மாவட்டத்திற்கு வந்தான். அந்த நேரம் புதிய பயிற்சி முகாமொன்றை நடத்த அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இப்பயிற்சி முகாமிற்கு தயார்ப்புனை பொறுப்பாளனாக இருந்து புதிய போராணிகளை உருவாக்கினான். இதன் விளைவாக வவுனியா மாவட்டத்தில் போராணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இதன் பின்பு பரந்து பட்ட பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய வவுனியாமாவட்டத்தின் எல்லைப்புற பிரதேசங்களில் ஒன்றான

இந்த நிலையில் தான் இந்திய இராணுவத்தினரின் வெளியேற்றமும் சிறிலங்கா அரசுடனான பேச்சுவார்த்தையும் ஏற்பட்டது. ஆனால் சிறிலங்கா அரசு இராணுவ தயார்ப்படுத்தலையும், தொடர்ச்சியான ஆத்திரமுட்டலையும் செய்து வந்தது. இறுதியில் ஒரு யுத்தத்தை எம் தேசத்தின் மீது சுட்டவிழ்த்து விட்டது.

தமிழீழமெங்கும் நடந்த போரில் புலிகள் பல சாதனைகளை சிகழ்த்தி இருந்தனர். சிறிலங்கா இராணுவத்தினரின் முகாம்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. பெருந்தொகையான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களது ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. இந்த யுத்தத்திற்கு வவுனியாவில் தயாபரன் தலைமையேற்று வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தான். வவுனியாவில் மிப்பெரிய இராணுவ முகாம்களை கொண்டிருந்த போதும் சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் முன்னேற முடியாமல் இருந்தனர். தங்களின் இயலாமைப்பின் விளைவாக அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் தம் காட்டு மிராண்டித்தனத்தை சுட்டவிழ்த்து விட்டிருந்தார்கள்.

17.6.1990 மாவை நேரம், குமளன் காட்டிற்கு வந்த இராணுவத்தினரை எம்மவர்கள் புகையிரக்கடவைய வரை வீரட்டிச்சென்று திரும்பினார்கள். மறுதான் அவ் விடத்தைத் தோக்கி எம்மவர்கள் இருபிரிவாக முன்னேறினார்கள். முதலில் சென்று இருவரும் புகையிரத பாதையில் ஏறியவுடன், அருகிலிருந்த தண்ணீர் தொட்டியிலிருந்து இராணுவத்தினர் சுட்டுதொடங்குகிறார்கள். எம்மவர்கள் இருவரும் தமக்குவசதியாக நிலையெடுத்து எதிரியை நோக்கி தமது ஆயுதங்களை இயக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எம்மவர்கள் சிலகணங்களில் ஒன்றாகச் சேர்ந்த பின் எதிரி பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்திக்கின்றான். தாக்குதலையேற்று தயாபரன் தலைமையேற்று வழிநடாத்திக் கொண்டிருந்தான். புகையிரதப் பாதைக்கு மறுபுறத்தில் இராணுவத்தினர் இருந்த படியும் எம்மவர்கள் எழுந்த பின்னே தாக்குதலை நடாத்திக் கொண்டிருந்தனர். அது ஒரு எல்லைப்புறயுத்தம் மாறியி, எதிரி வீழ்வதும், அவனை மீட்பவர் முயல்வதுமாக.....

தயாபரன் ஒரு முழுவரை மரத்தின் மறைவில் நின்றுகொண்ட தனது M.16 துப்பாக்கியை எதிரியை நோக்கி இயக்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் தண்ணீர் தொட்டியிலிருந்த சிறிலங்கா படையினரின் துப்பாக்கி ரவை ஒன்று தயாபரனின் வயிற்றை ஆழக்காயப்படுத்தியது.

அவன் சிகிச்சைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தான், அவனுடைய தோழர்கள் அவனை சுற்றிவர இருந்தனர். திட்டமிடுவதிலும், போராணிகளை வழி நடாத்துவதிலும் தயாபரன் நிறுத்த அனுமடம் பெற்றிருந்தான் அதே நேரம் அவன் தன்னுடைய சக்தோழர்களை அளவு கடந்து நேசித்தான். அவர்களின் ஆபத்துகளின் போதெல்லாம் அவன் அவர்களுடனேயே இருந்தான். உண்மைதான், நாம் எங்களின் உடையே பிரிக்க முடியாத பற்றொன்றை வளர்த்துக் கொள்கின்றோம். அதுதான் எங்களின் ஒவ்வொரு தோழனின் இழப்பின் பின் போதும் நாம் சுவாசிக்கிறின்றோம். ஏது (11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

வவுனியா மாவட்டம் பொறுப்பாளரான மேஜர் தயாபரன் [சிறிதரன்] இராசேந்திரங்கும் எனும் கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். போராட்ட நடவடிக்கைகளை திட்டமிடுவதிலும், போராணிகளை வழிநடாத்துவதிலும் சிறந்த அனுபவம் பெற்றவனான தயாபரன் பல தாக்குதற் சம்பவங்களிற்கு தலைமையேற்று வழிநடத்தினான். கிராமத்து மக்களிடையே நன்றாக பரிட்சயமாகி ஒன்றிக் கலந்து விட்ட மேஜர் தயாபரன் 18.6.1990 அன்று நடைபெற்ற சிறிலங்கா இராணுவத்தினருடனான யுத்தத்தில் வீரமரணமடைந்தான்.

பல முனைகளில் தாக்குதல் களை தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த நேரத்தில் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு விட்ட பாவற்குளத்தில் ரோந்து வந்த சிங்கள இராணுவத்தினர் மீதும் ஊர்காவல் படையினர் மீதும் ஒரு தாக்குதலை தயாபரன் தலைமையேற்று நடத்தினான்.

இது தாக்குதலில் பலர் கொல்லப்பட்டு, ஆயுதங்களும் கைப்பற்றப்பட்டன. அத்துடன் இத் தாக்குதல், இரண்டு நாட்கள் படைகளின் பாதுகாப்புடன் பெருகி வந்த சிங்கள குடியேற்றம் ஒன்றையும் அகற்றியது. இதே போல இன்னொரு எல்லைப்புறியான செட்டிக்குளத்திலும் இந்திய இராணுவ வாகனம் ஒன்றின் மீது தயாபரன் தாக்குதலை நடத்தினான். (இதில் 18 படை

செட்டிக்குளம் பகுதிக்கு எமது படை அணி ஒன்றை நிரந்தரமாக அனுப்பி வைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அப்படை அணியின் பொறுப்பாளனாகவும் செட்டிக்குள பிரதேசப் பொறுப்பாளனாகவும் மேஜர் தயாபரனே நியமிக்கப்பட்டான்.

சில காலங்களின் பின் தயாபரன் வவுனியா மாவட்டத்திற்குரிய பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டான். தயாபரன் வவுனியா மாவட்டத்தில் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக கடுமையாக உழைத்தான். பல பயிற்சி முகாம்களை ஏற்படுத்தி புதிய போராணிகளை உருவாக்கியதோடு போர் முறைத் திட்டங்களை யும் வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தினான்.

வாருங்கள் ஒன்றாக வடம்பிடிப்போம்.

தமிழீழம் மீண்டும் ரணகளமாய் மாறிவிட்டது. எமது வரலாற்று எதிரி மீண்டும் எமது மக்கள்மீது போர் தொடுத்து நிற்கிறான். மீண்டும் எமது தாயகப் பூமியில் இரத்த ஆறு ஓடுகிறது. கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரை அப்பாவித் தமிழர்களின் மரண ஓலம் கேட்கிறது. ஆயிரக்கணக்கில் எமது மக்கள் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காக்கியுடை அணிந்த சிங்கள ஓநாய்கள் இரத்த வெறி கொண்டு எமது மக்களை வேட்டையாடித் திரிகின்றன, சுற்றி வளைக்கப்பட்டவர்கள் காணாமல் போகிறார்கள். திருமலையிலும் மட்டுநகரிலும் வீதிகளில் அனாதரவாகக்கிடக்கும் சிணங்களைநாய்கள் தின்னுகின்றன. பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்ட எமது சகோதரிகள் இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்.

அக்கினிக் குண்டுகளை வீசி தமிழர்களை அழிப்பதற்காக எமது ஆகாயத்தில் தினமும் விமானக் கழு குகள் வட்டமிடுகின்றன. வீடுகள் மீது விழும் எரி குண்டுப் பீப்பாக்கள் வெடித்து கருகிப்போன எமது தங்கையர் - தம்பியர் எத்தனைபேர். எமது மக்கள் தமது சொந்தமண்ணில் அகதிகளாய் அல்லல்படுகிறார்கள். நாட்டை விட்டு இடம்பெயரும் அகதிகளின் சிணங்கள் கரை ஒதுங்கி நாறுகின்றன,

நீ இன்னும் ஏன் விழித்துக் கொள்ளவில்லை?

சிங்கள தேசம் இன எழுச்சி கொண்டு தமிழருக்கு எதிராக அணிதிரண்டு நிற்கிறது. வர்க்க வேறுபாடின்றி, சாதி வேறுபாடின்றி, மதவேறுபாடின்றி கட்சிவேறுபாடின்றி, கருத்துவேறுபாடின்றி சிங்கள இனம் ஒன்று திரண்டு போர்க் கோலம் பூண்டு நிற்கிறது.

தமிழர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் களம் குதிக்க ஐம்பதினாயிரம் சிங்கள இளைஞர்கள் காத்து நிற்கிறார்கள். தமிழின அழிப்பிற்கு விரிந்து கட்டி நிற்கிறது சிங்கள இனவாதப் யுதம்.

நீ இன்னும் ஏன் விழித்துக் கொள்ளவில்லை?

வரிப்புலிகளாக, கடற்புலிகளாக, கரும்புலிகளாக உனது தம்பியார் தனித்து நின்று களத்தில் போராடுகிறார்கள். உன்னைப் பாதுகாக்க, உனது மண்ணைப் பாதுகாக்க உனது சகோதரர்கள் தன்னுயிரை மாய்க்கிறார்கள்.

சாவுகதவைத்தட்டுகிறது. விழித்துக்கொள். புலிப் படையில் சேர்ந்துகொள். தமிழீழத்தை மீட்க.

போராட்டத்தேரை இழுத்தெங்கள் தேசத்தை விடுவிப்போம்.

"ஒரு சுதந்திரமான, இறைமையுடைய தனியரசை அமைப்பதன் மூலமே தமிழீழ மக்களின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு ஏற்படும்.

சுதந்திர தமிழீழமே எமது அசைக்க முடியாத அரசியல் இலட்சியம்.

எமது தாயகத்தை மீட்டு சுதந்திரத் தனியரசைப் பிரகடனப் படுத்துவரை நாம் தொடர்ந்து போராடியே தீருவோம்.

-நவைவர் வே. பிரபாகர்.

வீசுகின்ற காற்று அடிமையா?
விரிந்து கொள்ளும் பூக்கள் அடிமையா?
மூசி மூசிக் கரைகளை நாளுமே
முத்தம் செய்யும் அலைகள் அடிமையா?
இல்லையே; தமிழ் ஈழத்து மண்ணிலே....
இருக்கும் தமிழனேன் அடிமைகள் ஆகணும்.
தொல்லைகள் துயர் என்பட வேண்டுமாம்.
துணிந்து நின்றிடல் வெற்றி பிறக்குமாம்.

அடிமையாகிக் குனிந்து நிரிரவோ?
அன்றிக் கோழையாய் வாழுவோ விரும்பிலேன்.
உரிமையோடு என் தாயகப் பூமியில்
உலவுகின்ற நாள் வரும் என்றுமே
எதிரியின்வர வையெதிர் பார்த்துமே
இந்தச் "சென்றி" யில் காவல் இருக்கிறேன்.

இருளிற் கிடப்பது எதிரியின் "பாசறை"
இடதுகரையவன் "காவல் அரண்களாம்"
அருகிலிருப்பதும் அவனது "மினிகளாம்"
அவனைச் சுற்றியோ பெரிய "அகழிகள்"
எங்கள் மண்ணிலே எதிரியின் சுவடுகள்
என்ற பின்னரும்; பள்ளியில் படித்திடத்
தங்கவில்லையே என்மனம்; ஆதலால்
தமிழர் தாயகம் காண எழுந்துள்ளேன்.

குண்டு வீசும் கழுக்குள். வந்தெமைக்
குதறிக் கொல்லலாம்; காவல் அரணிலே
நின்று கொள்ளும் வேளையில் எம்மை
எதிரிகள் குண்டு வீசிச் சரிக்கலாம்.
என்கரத்திலே. இருக்கும் துவக்குகள்
இளந்தலைமுறைக் கைகளில் ஏறிடும்.
என்னைக் கொல்லலாம்; ஆயினும் "விடுதலை"
என்ற மந்திர வார்த்தை அழியுமோ?

நாங்கள் ஓடித் திரிந்த மண்ணிலே.
நாறுகின்ற சிணங்களாய் வீழ்வதா?
தூங்கித் தூங்கிப் பொழுதைக் கழிப்பதா?
சொற்று மாடுகள்போலத் திரிவதா?
நெஞ்சில் குண்டுகள் தாங்கி மடிவதும்
நேரெதிராகவே எதிரியின் பாசறை
அஞ்சிப்பகைவர்கள் ஆடப் புகுந்தொரு
அனலை மூட்டுதல்... புலிகள் சரித்திரம்.

என்னை மீறி எதிரி வருவானா?
எதிரியென்ன என்னிலும் பெரியவனா?
"சின்னச் சின்ன பையன்கள்" என்று
சிரித்த இந்திய இராணுவம்; எங்களின்
"கண்ணி வெடியிலே... காலை இடிந்தது.
கப்பலெறிக்க கடலைக் கடந்தது.
விண்ணைக் கூட இடித்து விழுத்திடும்
வீரம் கொண்டது வேங்கைகள் கூட்டமாம்.

நாளையே தமிழ் ஈழம் பிறந்திடும்
நானிலையெனும் போதிலும்; என் தமிழ்க்
காளையொருவன் புலிக்கொடி கட்டுவான்.
காற்றில் அக்கொடி உயரப் பறந்திடும்.
பூக்கள் கொண்டு என் கல்லறை மீதினிலே...
புதிய தலைமுறை வைத்து வணங்குவார்.
ஏக்கமின்றி அக்கணப் போதிலே...
எழுந்து நின்று அஞ்சலி செய்குவார்.

நிறுவமையப்படுத்தும்...

(4ஆம் பக்கத் தொடர்)

ஓர் எல்லைக்கப்பால் அவர்கள் கடும்புலி மனப்பாங்கு உருவாகின்றது. மேற்கூறிய காரணங்களினாலும், அவர்கள் வாழ்வின்ற முயற்சிகளினாலும் சிறு பிராயத்திலிருந்தே பிழைக்கப்பட்டுள்ள போன்றவாறு அமர்ந்த ஆழ மனத்திடுபுதைத்தகிடந்து ஓர் எல்லைக்கப்பால் அவர்களிடமும் அவர்களை அறியாமலே போகின்றவாதம் தலையெடுத்து விடுகின்றது.

போளவாதத்திற்கு அடிபணியும் மூன்று வகை

அதாவது இந்த ரகத்தினர் பல பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களாய் இருப்பர். ஒரு பகுதியினர் கூறுவர் தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினை உண்டாகாது அதனை நியாயமாகத் தீர்த்து வைக்கத்தான் வேண்டும் என்று பிரச்சினை உண்டு என்பதும் நியாயமாய் தீர்க்க வேண்டும் என்பதும், அவர்களிடமுள்ள ஒரு தெளிந்தியைக் காட்டுவோம் தவிர அதற்குப் பற்றிச் செல்லவதில்லை அடுத்த பிரிவினர் கூறுவர் தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினை உண்டாகாது அவர்களுக்கு மாக்காணைப் பிரதிபலனம் போன்ற சகலங்களை வழங்கினால் போதுமென்பர். மூன்றாவது பிரிவினர் கூறுவர் தமிழ் மக்களுக்குச் சுக நியாய உரிமை உண்டாகாது ஆனால் அவர்கள் பிரிந்து ஆலும் கோரிக்கையை முன் வைக்கக் கூடாது என்பர் இறுதியில் இந்த மூன்று பிரிவினரும் போளவாதத்திற்கு அடிபணியும் வகையில் தமது மொத்தக் குரலை ஒரே மாதிரிக் காட்டுவர். அதாவது இந்த உரிமைக் களுக்குப் போராவதைக் கூட “பிரிப்போக்கென்று...” “பயங்கரவாதம்” என்றும் முத்திரை குத்துவர். இதன் மூலம் இவர்களும் போளவாதத்தின் மீதுள்ள தமது இறுதிப்பற்றை வெளிப்படுத்தி விடுவர்.

பொதுவாக ஒரு சிலர்கள் நபரை எடுத்துக் கொண்டால் அவரது வாழ்நிலையாலும், சுற்றுச்சூழலாலும், கருத்தெந்தநாடாலும் அவரை அறியாமலே அவருக்குள் போளவாதம் குடி கொண்டு விடுகிறது. இந்த வகையில் போளவாதத்திற்கு சில்கள் மக்களின் அந்தரவாய்வுடன் இணைத்து வாழ்வியப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இங்குதான் போளவாதம் வாழ்வியப்படுகிறது.

அரசியல் வயிற்றுப் பிணைப்புக்கு மதமும், மதவயிற்றுப் பிணைப்புக்கு அரசியலுமாக ஒன்றில் ஒன்று தங்கிவின்ற ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தன. மதத்தைக் காட்டி அரசியல் அதிகாரத்திற்கு வருவோர் நிர்வாக இயந்திரத்தை மதமயமாக்கினர். இதனால் சில்கள் - பொளத்த நிர்வாக அதிகாரத்துவம் உருவாகியது. அரசியல் அதிகாரத்தினுள்ளே சட்டங்களை இயற்றுனர்; நிர்வாக அதிகாரத்தில் உள்ளோர் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவர். இந்த அரசியல் அதிகாரத்துவமும், நிர்வாக அதிகாரத்துவமும் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவையாய் இயங்குவதால் நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கும் போளவாதத் தன்மை கொண்டதாகியது.

எனவே இன்று இலங்கையில் அரசு, அரசாங்கம், பொளத்தம், நிர்வாகம், கல்வி, பொருளாதாரம் ஆகிய இன்னொன்றின் அம்சங்கள் அனைத்தும் ஒருசேர இணைத்து போளவாத நிறுவன மயப்பட்டு விட்டன. ஒன்றை இன்னொன்று நினைப்பிக்கக் கூடியதாய் அநேக வேளை ஒன்றைவிட்டு இன்னொன்று பிரிந்து இயங்க முடியாததால் அனைத்தும் கூட்டுமொத்தமாக போளவாத நிறுவனமயப்பட்டு விட்டன.

உடம்பன் குளம்

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மங்களில் எல்லாம் இன்று சிங்களவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அம்பாறை மாவட்டத்தை ஒரு முழுமையான சிங்கள மாவட்டமாக மாற்ற முயலும் சிங்கள அரசினரின் திட்டமிட்ட செயல்கள் தான் இவை. இந்தக் கொலைகாரர் உண்மையில் ஆட்சியாளர்கள் தான்.

இந்தக் கொலைக்களத்தின் பார்வையாளர்களாக, இன்னும் சுடாமல் வைத்திருந்த மூன்று உழவு யந்திர சாரதிகளும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அந்த அப்பாவி மக்களின் மீதான வெற்றியுடனும், இவர்களிடம் கொள்ளையிடப்பட்டதெல்லாமூடகளுடனும் அம்பாறை முகாமை நோக்கி வீதி வழியாக அந்த அரசாங்க வாதிக்களின் அணிவகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களுடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட உழவு இயந்திரச் சாரதிகளான புலனேந்திரன், செல்லையா, திவ்வியநாதன் ஆகிய மூவரும். - அதன் பின் திரும்பி வரவே இல்லை. அவர்களுடன் சேர்ந்து எல்லாமாக 60 அப்பாவிகள் தமிழர்கள் அன்று அந்தக் கிராமத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் மறு நாள் அரச வானொலி அறிவித்தது...

லதுகல காட்டுப் பகுதியில் பயங்கர வாதிகளின் முகாம் ஒன்று அழிக்கப்பட்டு பல பயங்கரவாதிகள் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு மணி நேரம் நடந்த இந்தச் சண்டையில் 40 பயங்கரவாதிகளின் உடல்கள் எடுக்கப்பட்டன. மேலதிக உடல்கள்தேடப்படுகின்றன.

சிக்கா அரசின் பார்வையில் இது தமிழர்கள் பயங்கரவாதிகள். இந்த நிலை இப்பொழுது மீண்டும் தொடர்கிறது. உடம்பன் குளம் போன்று பல கிராமப் படுகொலைகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் நாம் இன்னும் பாதுகாப்புப் பற்றுவராக வாழ்கின்றோம் நாம் எமக்கு பாதுகாப்பினை தேட வேண்டும். அந்தப் பாதுகாப்பு என்பது மக்கள் அனைவரும் போராட்டத்தில் பங்களிப்பதுதான். இனிமேலும் அடிமைகளாக நாம் வாழ்வதைவிட ஆயுதங்களை ஏந்தி எமது மண்ணையும் மக்களையும் பாதுகாப்போம்.

இந்தப் போளவாதம் தமிழ் பேசும் மக்களைக் கப்பிள்கும் செய்வதற்காக தனது வாயை அகலவிடுத்து படிப்படியாகத் தனது பற்களைப் பதிக்கத் தொடங்கியது. இதன் விளைவே ஆயுதம் தாங்கிய விடுதலைப் போராட்டமாகும்.

டி. எஸ். சேனாயக்கா, டி. வி. சேனாயக்கா, சேர். ஜோன் கொத்தலாவலை, எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா டி. எல். தகனாயக்கா, ஸ்ரீ மாவோ பண்டாரநாயக்கா, ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, ஆர். பிரேமதாஸா என “சுதந்திரத்தின்” பின் பதவிக்கு வந்த சகல சிங்களத்தலைவர்களும் தத்தமது பங்கிற்கு தமது கோரப்பற்களை தமிழ் பேசும் மக்கள் மீது பதிக்கத் தவறவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் தலைமை தாங்கியது சிங்கள - பொளத்த போளவாதத்திற்கு தவிர பல்லின மக்களுக்குமல்ல.

உளவாளிகள்:

எச்சரிக்கை

இன்றைய போராட்டச் சூழலில் பலர் பிற்பகுதிகளில் இருந்து யாழ் மாவட்டத்திற்குவருகின்றார்கள். பலர் இங்கிருந்து பிற்பகுதிகளுக்குச் செல்கின்றார்கள்.

அண்மைக் காலத்தில் சிங்கள அரசால் பிற்பகுதிகளில் இருந்து குறிப்பாக கொழும்பில்) உளவாளிகளாக யாழ். மாவட்டத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட பலரைக் கைது செய்துள்ளோம்.

அதேபோல் இங்கிருந்து சிங்களப் படைக்குத் தகவல்தர வெளியே செல்ல முற்பட்ட சிங்களர்களை கைது செய்துள்ளோம். இவர்களிடம் இருந்து பல அதிமுக்திய தகவல்களைக் கொண்ட வரைபெய்கள், ஆவணங்கள் புனைகப்பட்டவைகள், என்பன எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. இப்படியாக தகவல் பெறும் உளவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க, கட்டுப்படுத்தாமல் யாழ். மாவட்டத்திற்குள் வருவோரினும் யாழ். மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறவோரினும் தகவல்களைப் பெற உள்ளோம்.

இதனால் பொது மக்களுக்கு சில சிரமங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். போராட்ட காலத்தில் இப்படியான உளவாளிகளை ஊடுருவ விடாமல் தடுப்பது பொதுமக்களின் சுடையாகும். எனவே ஏற்படும் சிரமங்களை பொருட்படுத்தாமல் பொது மக்கள் எமக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பைத் தருவோர்கேட்டுக் கொள்கிறோம்

ஒரு போராளியின்...

(9ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)
வுமே செய்ய முடியாத சில கண்களை சந்திக்கின்றோம் ஒவ்வொரு தோழனின் இழப்பின் போதும் தயாபரன் தவிப்பான், ஆனால் இன்று தயாபரனை இழந்து விடுவோமோ என நாம் தவித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

தந்தோழர் தயாபரன் தன் தோழர்களை ஆழமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் வேதனையினூடே அவனது வார்த்தைகள் மெளனமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. அவை அறிவுரைகளாக, பட்டாளங்களாக..... அவன் மெளனமாகி விட்டான்.

மலரப் போகும் எமது தமிழீழ தேசத்தில் நாம் உயிருடன் இருப்போமோ இல்லையோ என்பது கேள்விக் குறியே. இது எமது மண்ணை மீட்பதற்கான போர் இது மரணத்தை நாம் தழுவ நேரிடலாம். ஆனால் எமது மக்கள் விடுதலை பெற்று சுதந்திர தேசத்தில் மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்வார்கள் என்பது தான் எமது மகிழ்ச்சியாகும். தயாபரன் இன்று எம்மோடு இல்லை இப்படி இன்று எத்தனையோ போராளிகள் தமது எண்ணங்களை, உணர்வுகளை எம்மிடையே விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் இவை எமது மக்களினது விடிவிற்கான மரணங்கள்.

இடர் பல நேரிலும் எதிர்கள் ஏவிய குண்டுகள் எம்மீது பாவினும்: எம் கரம் ஓயாது, களன்று கொண்டே..... விடுதலை நோக்கியே படையணி ஒன்றிங்கு விரைந்திடும் எம் எல்லை தளில்

மில்லர்

மாண்டு போனான் சென்ற நேரம்
மறவர்களின் மண்ணை நீ மரணத்தையே
காரில் ஏற்றிச் சென்றவன்
என்று மதிவுகள்
மறி சாற்றுக்கின்றன
உன் வீரமரணத்தை
பிரியாக்கும்
பாயங்கர அமைதியின்
நம் தேசத்து
மதிவுகளுக்குத்தான்
எத்தனை எத்தனை
மகிழ்ச்சி
மக்கு மதிவுகளை
நாங்கள்
உங்களைப் பார்த்து
கண்களைத்
துடைக்கவில்லை
மில்லரைப் பார்த்து
வியி அழுகின்றோம்
நெல்லியடி முகாமைய
நீர்மூலமாக்க
நீ சென்ற நிலையை
நேரில் நான்
பார்க்கவில்லைத்தான்
ஆனால்
பார்த்தவர்களின்
தகவல்களை
மறக்கமுடியவில்லை
மரணத்துடன்
தோழமை பூண்டது
மறவர் கூட்டம்
ஆனால் நீ
மரணத்தையே
மணம் புரிந்து
அதன்
மடியில் துயின்றவன்
சாவையுறியடிக்க
சிலர்
சாத்திரம் பார்க்கும்
நேரம்
சாவையே மூதுகிலேற்றி
சரித்திரம்
படைத்துவிட்டாய்
மரணத்தைக் கண்டு
சிலர்
கார் பிடித்துச்
அங்கே
அறிவு
உறுத்தப்படுவதில்லை
தியாகமும்,
விடுதலையுமே
விரிவுகொள்கின்றன
அங்கே
பரிட்சைகள்
நடைபெறுவதில்லை
அநீதிக்கெதிரான
படையெடுப்புகளை
நிகழ்கின்றன.

கரும்புலி கப்டன் மில்லரின்
3வது வருட நினைவு நாள்
05 - 07 - 1990

கப்டன். பிரபா

(தி. தாரணி - மயிலிட்டி)
கிளிநொச்சி மாவட்ட மகளிர்
முன்னணிப் பொறுப்பாளர்
22 - 07 - 90

மேஜர் வசந்த்
21 - 06 - 90

விடுதலைப் புலிகள்

கப்டன் உஷா
(இ. லலிதாம்பிகை -
முள்ளியவளை)
10 - 07 - 90

- 11-06-90 அன்று கும்புறுமுனை இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது ...
2வது லெப். மாசல் (மா. தமசிவாயம்) (கிண்ணியடி மட்டக்களப்பு)
கிரி (பூ. செல்வராஜா) (தொறுவில் ..)
சபேசன் (மண்டுர் ..)
செந்தில் (கிண்ணியடி ..)
சகுந்தர் (கோரகழிமடு ..)
- 11-06-90 அன்று கல்குடா இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
கீதோ (விழாவெட்டுவான், மட்டு.)
சிவா (சா. நகுலன்ராஜா) (மட்டக்களப்பு)
- 11-06-90 அன்று களுவாஞ்சிக்குடி இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
கபூர் (மு. முகமது சமீம்) (காங்கேயன்ஓடை, மட்டு.)
நவபுகள் (த. திருச்செல்வம்) (கொக்கட்டிச்சோலை மட்டு.)
விமலநாதன் (பா. ரவி) (மகிழ்வெட்டுவான், மட்டு.)
வசந்தராஜ் (கோயில் போரைத்தீவு, மட்டு.)
- 12-06-90 களுவாஞ்சிக்குடி இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
மேஜர் நேசன் (ப. ராஜு) (அக்கரைப் பற்று அம்பாறை)
மொனதா (யோ. பொற்செல்வன்) (மண்டுர், அம்பாறை)
ஜெகதீசன் (அரசடித்தீவு, மட்டு.)

ராஸ்
15 - 06 - 90

- 12-06-90 அன்று கும்புறுமுனை இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
கப்டன் வாமன் (சந்திவெளி, மட்டக்களப்பு)
லெப். ஜெமிசின் (வாழைச்சேனை, ..)
லெப். சொசிக் (ஒட்டமாவடி ..)
தாசி (மட்டக்களப்பு ..)
குமீலி (ச. தங்கவடிவேல்) (இலுப்பையடிச்சேனை ..)
ராஜா (மயிலாம்பாவெளி ..)
கடாபி (மட்டக்களப்பு ..)
சரிக்ருமார் (வாழைச்சேனை ..)
நேரு (ந. சுகேந்திரன்) (வந்தாறுமுலை ..)
மிரபா (வே. கண்ணதாசன்) (கிரான் ..)
ஜனானி (த. ஜெகநாதன்) (கிரான் ..)
பீர்தர் (பூ. சந்திரகாந்தன்) (மன்னம்பிட்டி ..)
பழனி (ந. அற்புதராஜா) (மொறக்கொட்டாஞ்சேனை ..)
- 3-06-90 அன்று களுவாஞ்சிக்குடி இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
ஜெகநேசன் (கி. சேதுராஜா) (போரைத்தீவு, மட்டக்களப்பு)
திலீபன் (காத்தான்சூடி, அம்பாறை)
சதீஸ் (அக்கரைப்பற்று, அம்பாறை)
- 3-06-90 அன்று கும்புறுமுனை இராணுவ முகாம் தாக்குதலின் போது...
குமரேசன் (பாலையடிவெட்டை, மட்டு.)
- 3-06-90 அன்று ஜெயபுர வில் இராணுவத்தினருடனான மோதலின் போது...
தொமி (கல்லடி, திருக்கோணமலை)
சுகந்தன் (வி. ஹேமாங்கதன்) திருக்கோணமலை)
- 3-06-90 அன்று திருமலை 3ம் கட்டை பொலிஸ் நிலைய தாக்குதலின் போது...
சங்கிலி (ச. சதீஸ்குமார்) (திருக்கோணமலை)
- 3-06-90 அன்று கிள்ளியாவில் இராணுவத்துடனான மோதலின் போது...
கப்டன் ஜெகன் (பன்னுளம், திருக்கோணமலை)
அருண் (ச. வீரசிங்கம்) (பன்னுளம், திருக்கோணமலை)
சீனு (ஆலங்கேணி, திருக்கோணமலை)
- 4-06-90 அன்று திருமலை 3ம் கட்டையில் மோதலின் போது...
முருகனதாஸ் (ப. புல்பாகரன்) (சல்லி, சாம்பல்தீவு திருமலை)
கனலயன் (புல்மோட்டை, திருமலை)
- 4-06-90 அன்று கிள்ளியாவில் ரோந்துப்படுகு மீது தாக்குதலின் போது...
தேவா. (நா. விக்கிஜெஸ்வரன்) (சிப்பித்திட்டில், தம்பலகாமம்)
அன்ரன் (96ம் கட்டை, தம்பலகாமம், திருக்கோணமலை)

- 14-06-90 அன்று களுவாஞ்சிக்குடியில் படையினருடனான மோதலின் போது...
கநர்சன் (கிரான், மட்டக்களப்பு)
- 14-06-90 அன்று கிளிநொச்சி இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதலின் போது ...
லெப். ரஞ்சன் (பெ. சண்முகநாதன்) (சன்னாசிபரந்தன், வவுனியா)
குணேஸ் (ரவி) (உடையார்கட்டு, முல்லைத்தீவு)
- 14-06-90 அன்று மாங்குளம் இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதலின் போது...
மேஜர் சிங்கன் (இ. மகேந்திரன்) (புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு)
கப்டன் வினோத் (வவுனியா)
கப்டன் பனா (த. சித்திரன்) (கிளிநொச்சி)
கப்டன் கஜன் (தி. பொன்னம்பலம்) (மாமடுநெடுங்கேணி, முல்லை.)
நான் (கொக்குத்தொடுவாய், முல்லைத்தீவு)
காமினி (கிளிநொச்சி)
சர்வா (க. புலனேஸ்வரன்) (மல்லாவி, முல்லைத்தீவு)
சயாத் (ச. குமரகுருநாதன்) (பாண்டியன் குளம் முல்லைத்தீவு)
லோலோ (செ. சிவராசன்) (நெடுங்கேணி முல்லைத்தீவு)
முகமட் (ஐ. குமரதாசன்) (வட்டக்கச்சி கிளிநொச்சி)
அரி (ஆ. மோகனதாஸ்) (ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி)
வதனன் (வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி)
சிறி (புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு)
சகி (வ. குணபாலசிங்கம்) (ஒட்டுகட்டான் முல்லைத்தீவு)
- 14-06-90 அன்று தலைமன்னார் இராணுவமுகாம் தாக்குதலின் போது...
புலோமின் (தெய்வேந்திரன்) (கட்டையடம்பன், மன்னார்)
- 15-06-90 அன்று இளக்கந்தையில் (முதார்) மோதலின் போது ...
ஜெகன் (ஆப்தின் முகமட் யூஷெப்) (குச்சுவெளி, திருமலை)
- 15-06-90 அன்று பொத்துவில் படைமீனர் பதுங்கித் தாக்கியபோது ...
ராஸ் (சே. முகம்மது றபீக்) (பொத்துவில், அம்பாறை)
சாந்தன் (இரா. கதிர்காமநாதன்) (நற்பிட்டிமுனை ..)
டேவித் (பொத்துவில், அம்பாறை)
- 15-06-90 அன்று மாங்குளத்தில் வரம்படை தாக்கிய போது ...
2 வது லெப் கணேசமூர்த்தி (இரா. சிவபெருமாள்) (சுப்பைக்குளம் வவுனியா)
- 15-06-90 அன்று மாங்குளத்தில் நேரடி மோதலின் போது ...
ஜெஜி

நவபுகள்

குமீலி

பிரபா

பீர்தர்

பழனி

புலிகளின் தாக்கம் திரிபீழைத் தாயகம்